

ALFABETISCHE WOORDENLIJST

A

ἀγαθός	goed	αἰνός, <i>bijw.</i> αἰνῶς	verschrikkelijk, vreselijk
ἀγαθόν, τό	het goede, voordeel	αἰνυμαι	nemen
ἀγαλμα, ἀγάλματος, τό	(goden)beeld	αἶξ, αἰγός, ἡ/ό	geit, bok
ἀγανός	fier, trots	αἰρέομαι <i>aor.</i>	1. (voor zich) nemen
ἀγγέλλω, <i>aor.</i> ἤγγειλα	berichten, melden	εἰλόμην	2. verkiezen
ἄγγελος, ὁ	bode	αἶρω, <i>aor.</i> ἤρα	2. (in)nemen, krijgen, gevangen nemen
ἄγε/ἄγετε (δη)	vooruit! (<i>bij gebiedende wijs</i>)	αἶσα, ἡ	optillen, oppakken
ἀγεῖρω, <i>aor.</i> ἤγειρα	verzamelen, bijeenroepen	αἰσθάνομαι, <i>aor.</i>	lot, noodlot, beschikking
ἀγνοέω	niet weten	ἠσθόμην	(be)merken, waarnemen
ἀγορά, ἡ	markt, centrale plein van de stad	αἴσσω, <i>aor.</i> ἤϊξα	opspringen, snellen
ἀγορεύω	(in het openbaar) spreken, vertellen, zeggen	αἰσχρός	schandelijk, lelijk
ἄγριος	wild, woest	αἰσχύνομαι + <i>dat./acc.</i>	zich schamen voor/over
ἀγρός, ὁ	akker	αἰτέω	vragen (om)
ἄγχι	nabij, dichtbij	αἰτία, ἡ	1. reden, oorzaak
ἀγχιμόλον	nabij, dichtbij	αἰτιάομαι	2. schuld
ἄγω, <i>aor.</i> ἤγαγον	brengen, leiden	αἰτιον, τό	beschuldigen
ἀγών, ἀγώνος, ὁ	(wed)strijd	αἶψα	oorzaak, reden
ἀγωνίζομαι	1. strijden, een wedstrijd houden	αἰτιος + <i>gen.</i>	snel, vlug
	2. procederen	ἀκούω,	verantwoordelijk voor, schuldig aan
ἀδελφή, ἡ	zus(ter)	<i>fut.</i> ἀκούσομαι,	horen, luisteren naar
ἀδελφός, ὁ	broer	<i>perf.</i> ἀκήκοα,	
ἀδικέω	1. onrecht doen	<i>aor. pass.</i> ἠκούσθην	nauwkeurig, precies
	2. onrechtvaardig (be)handelen	+ <i>gen.</i> (<i>bij personen</i>)	uitstekend, uiterste/top van
ἀδικία, ἡ	onrechtvaardigheid, onrecht	ἀκριβής, ἀκριβοῦς	tegen zijn zin, onvrijwillig
ἄδικος	onrechtvaardig	ἄκρος	
ἀδύνατος	1. niet in staat 2. onmogelijk	ἄκων (ἄκοντος),	1. beproeving
ἀδύνατόν ἐστιν	het is onmogelijk	ἄκουσα, ἄκων	2. pijn, verdriet
ᾄδω	(be)zingen	(ἄκοντος)	waarheid
ἄει	altijd	ἄλγος, ἄλγεος, τό	waar, werkelijk
ἄειδω	zingen	ἀλήθεια, ἡ	werkelijk, echt (<i>bijwoord</i>)
ἄεικής	schandelijk	ἀληθής, ἀληθοῦς	gevangen genomen worden, betrap
ἄείρω	optillen, opheffen	ἀληθῶς	worden
ἄεκων, <i>οντος</i>	tegen zijn zin, onvrijwillig (= ἄκων)	ἀλίσκομαι	(afweer)kracht
ἄέξω (= ἀύξανα)	1. doen groeien, doen toenemen	ἀλήκη, ἡ	maar
	2. (pass.) groeien, gedijen	ἀλλά, ἀλλ'	(<i>bij gebiedende wijs</i>) (maar) kom
ἀήρ, ἀέρος, ἡ/ό	lucht, nevel	(τὰ) ἄλλα	(de) andere dingen
ἀθάνατος	onsterfelijk	ἀλλήλων, -οις, -οις	elkaar (<i>gen., dat., acc.</i>)
Ἀθήναι, αἱ	Athene (<i>de stad</i>)	ἄλλο τι (ἢ)	iets anders (<i>dan</i>)
Ἀθηναῖος	Atheens	ἄλλοθεν	ergens anders vandaan
Ἀθηναῖος, ὁ	Athener	ἄλλοθεν ἄλλος	de een van hier, de ander van daar;
ἄθλιος	ongelukkig		van verschillende kanten
ἄθλον, τό	(wedstrijd)prijs	ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο	ander
ἄθλος, ὁ	wedstrijd, strijd, inspanning	ἀλλότριος	andermans, vreemd
ἄθυμος (2 uitg.)	moedeloos	ἄλλως	anders, op een andere manier
αἶ (= εἶ)	als, indien	ἄλοχος, ἡ	vrouw, echtgenote
αἰγίοχος	de aegis dragend/zwaaiend	ἄλς, ἄλός, ἡ	zee
αἰδέομαι	1. zich schamen	ἄμα, ἄμ' + <i>dat.</i>	1. tegelijk/samen met
	2. ontzag hebben voor		2. tegelijk(ertijd) (<i>bijwoord</i>)
Ἄϊδης, <i>ao.</i> ὁ	Hades	ἄμαξα, ἡ	wagen
αἰδώς, αἰδοῦς, ἡ	1. schaamte 2. eerbied, ontzag	ἀμαρτάνω,	verkeerd doen, fouten maken
αἰεῖ/αἰέν (= αἰεῖ)	altijd, voortdurend	<i>aor.</i> ἤμαρτον	+ <i>gen.</i> missen
αἶμα, αίματος, τό	bloed	ἀμαρτία, ἡ	fout, vergissing

ἀμβρόσιος	onsterfelijk, goddelijk	ἀντίθεος	opwegend tegen een god, goddelijk
ἄμβροτος	goddelijk, onsterfelijk	ἀντίον αὐδάω + acc.	antwoorden, spreken tot
ἀμείβομαι	antwoorden	ἄνω	omhoog, boven
ἀμείνων, ἀμείνονος	beter	ἀνώγα (perf.)	aansporen
ἀμήχανος (2 uitg.)	hulpeloos, radeloos	ἀνώγω	aansporen
ἀμύμων, ονος	voortreffelijk	ἄνωθεν	van boven af, boven
ἀμύνομαι + acc.	zich verdedigen tegen	ἄξιος + gen.	waard, waardig
ἀμύνω, aor. ἤμυνα		ἄξιόω + gen.	iemand iets waard achten
+ acc.	afweren	+ inf./A.c.I	wensen, eisen
+ dat.	helpen	ἀοιδή, ἡ	lied, gezang
ἀμφί, ἀμφ' + dat./acc.	aan weerskanten van, (rond)om, om...heen	ἀοιδός	zanger
ἀμφιγυῖεις, εντος	met sterke armen of krombenig	ἀπαγγέλλω	rapporteren, vermelden
ἀμφίπολος, ἡ	dienares	ἀπαγορεύω (μή),	verbieden te, iets opgeven, afzien
ἀμφις + acc.	rondom, om	aor. ἀπέειπον	van
ἀμφοτέροι	beide(n)	ἀπαλλάττομαι,	zich verwijderen, weggaan
ἀμφω	beide(n)	aor. ἀπηλλάγην	
ἄν + ind. v.h. verleden	1. irrealis	ἀπαλλάττω	verwijderen, bevrijden
	2. potentialis v.h. verleden	ἀπαμείβομαι	antwoorden
	3. iterativus v.h. verleden	ἄπας, ἅπαντος	= πᾶς (παντός)
+ conj.	1. futuralis	ἀπατάω	1. (ge)heel, ieder 2. (meerv.) alle(n)
+ opt.	2. iterativus/generalis	ἀπάτη, ἡ	bedriegen
+ inf./partic.	1. potentialis	ἄπειμι, inf. ἀπεῖναι	bedrog
	2. bescheiden mening/bevel	ἄπειμι, inf. ἀπιέναι	afwezig zijn
	1. irrealis	ἀπελάνω	weggaan
	2. potentialis	ἀπιστέω	terugrijden
ἀνά, ἀν' + acc.	langs . . . omhoog, (verspreid) over	ἀπιστός	niet geloven
ἀναβαίνω	omhoog gaan, beklimmen	ἀπιστος	1. ongelofelijk
ἀναγιγνώσκω	1. herkennen 2. lezen	ἀπό, ἀπ', ἀφ' + gen.	2. onbetrouwbaar
ἀναγκάζω	dingen, noodzaken	ἀποβαίνω	vanaf, weg van (vaak bij Homerus), uit
ἀναγκαῖος	noodzakelijk, onvermijdelijk	ἀποδεικνυμαι	weggaan
ἀναγκαῖόν ἐστι(v)	het is noodzakelijk	ἀποδίδομαι	aantonen, laten zien
ἀνάγκη, ἡ	1. noodzaak 2. nood	ἀποδίδωμι	verkopen
ἀναγράφω	opschrijven	ἀποθνήσκω,	1. teruggeven
ἀναιρέω aor. ἀνέιλον	1. opnemen 2. vernietigen, doden	aor. ἀπέθανον,	2. betalen
ἀναμιμνήσκομαι	zich te binnen brengen, zich herinneren	fut. ἀποθανοῦμαι	sterven
+ gen.	herinneren	ἀποκρίνομαι + dat.,	
ἀναμιμνήσκω τινά τι,	iemand aan iets herinneren	aor. ἀπεκρινάμην	antwoorden
aor. ἀνέμνησα		ἀποκτείνω,	doden
ἄναξ, ἄνακτος	heer, meester, heerser, koning	aor. ἀπέκτεινα	
ἄνασσα, ἡ	meesteres, heerseres, koningin	ἀπόλλυμαι,	omkomen, te gronde gaan
ἄνασσω + gen. of dat.	heersen over	aor. ἀπωλόμην,	
ἀνατίθημι + dat.	wijden (aan)	fut. ἀπολούμαι,	
ἀνδρεία, ἡ	moed, dapperheid	perf. ἀπόλωλα	
ἀνδρεῖος	dapper	ἀπόλλυμι,	1. te gronde richten
ἄνεμος, ὁ	wind	aor. ἀπόλεσα,	2. verliezen
ἀνέρχομαι	omhoog gaan, beklimmen	perf. ἀπολώλεκα	
ἄνευ + gen.	zonder	ἀποπέμπω	terugsturen, wegsturen
ἀνέχομαι,	uithouden, verdragen (vaak + partic.)	ἀπορέω	in onzekerheid verkeren, niet weten
aor. ἀνεσχόμην		ἀπορία, ἡ	radeloosheid, moeilijkheid
ἀνήρ, ἀνδρός, ὁ	man	ἄπορος (2 uitg.)	onbegaanbaar, moeilijk, zonder middelen
ἄνθρωπος, ὁ	1. mens 2. man	ἀποστερέω + gen.	beroven van, iemand iets onthouden
ἀνίσταμαι, aor.	opstaan	ἀπὸ τοῦδε	van nu af
ἀνέστην		ἀπὸ τούτου	van dan af, sindsdien
ἀνίστημι	doen opstaan	ἀποφαίνω	tonen, laten zien
ἀνόητος	dom, onverstandig	ἀποφέρω,	wegbrengen
ἀνοίγνυμι	openen	aor. ἀπήνεγκον	
ἀνοίγω, aor. ἀνέωξα	openen	ἀποφεύγω	wegvluchten
ἀνόσιος	goddeloos	ἄπτομαι + gen.	aanraken, vastpakken
ἀντί, ἀντ', ἀνθ' + gen.	in plaats van		
ἀντιάω	ontmoeten		

ἄρα	1. dus 2. (in vragen) dan (drukt verrassing/ geïnteresseerdheid uit)	αὐτός, αὐτή, αὐτό ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό	zelf
ἄρα, ἄρ' ἄρ' οὐ(κ); ἄρα μή;	geeft aan dat er een vraagzin volgt, dan toch wel?, soms niet?, niet? (verwacht antwoord is 'ja') toch niet?, toch zeker niet?, soms? (verwacht antwoord is 'nee')	αὐτὸς καί, ὁ αὐτός, ὁ + dat. αὐτοῦ	dezelfde/hetzelfde dezelfde als dezelfde als 1. op de plaats zelf 2. er (onbeklemdtoond)
ἀργαλέος Ἄργεῖοι, οἱ ἀργύριον, τό ἀργυρος, ὁ ἀργυροῦς ἀρέσκω ἀρετή, ἡ	lastig, moeilijk, pijnlijk Argeiers, Grieken zilver, geld zilver zilveren bevallen, in de smaak vallen 1. voortreffelijkheid 2. dapperheid 3. deugd	αὐτοῦ, αὐτῶ, αὐτόν αὐτῶν, αὐτοῖς/ αὐταῖς, αὐτούς/ αὐτάς	hem (gen., dat., acc.) hen/hun (gen., dat., acc.)
ἀριθμός, ὁ ἀριστερός ἄριστος ἀρκέω ἄρμα, ἄρματος, τό ἀρπάζω ἄρτι ἀρχαῖος ἀρχή, ἡ	getal, aantal links, linker beste, zeer goed voldoende zijn wagen grijpen, roven zojuist oud, van vroeger 1. begin 2. heerschappij	ἀφαιρέω, aor. ἀφεῖλον ἀφανής (ἀφανοῦς) ἀφίημι ἀφικνέομαι, aor. ἀφικόμεν, perf. ἀφίγμαι ἀφίσταμαι, fut. ἀποστήσομαι ἀφ' οὐ ἄφρων, ἄφρονος Ἄχαιοί, οἱ ἄχθομαι ἄχθυμαι ἄχος, τό ἄψ (bijw.)	af/wegnemen 1. onzichtbaar 2. verdwenen wegsturen, vrijlaten (aan)komen, bereiken 1. zich verwijderen 2. afvallig worden van sinds onverstandig Grieken zich ergeren bedroefd zijn verdriet terug
ἄρχομαι ἄρχω + gen. ἀσέβεια, ἡ ἀσεβής, ἀσεβοῦς ἀσθηνής, ἀσθενοῦς ἀσπίς, ἀσπίδος, ἡ ἄσσον ἄστρον, τό ἄστυ, ἄστεως, τό mv. τὰ ἄστεα	beginnen heersen over goddeloosheid goddeloos, zonder ontzag zwak, ziek schild dichterbij ster stad		
ἀσφαλής, ἀσφαλοῦς ἀτάρ	veilig 1. maar 2. en	βάθος, βάθους, τό βαθύς (βαθέος), βαθεῖα, βαθύ (βαθέος)	diepte, hoogte diep, hoog
ἄτε + partic. ἄτη, ἡ ἄτιμος (2 uitg.) Ἄτρεΐδης, ao/εω, ὁ	omdat (objectieve reden) verblindings eerloos, veracht zoon van Atreus (Agamemnon of Menelaüs)	βαίνω, aor. ἔβην βάλλω, aor. ἔβαλον βάρβαρος βαρύς (βαρέος), βαρεῖα, βαρύ (βαρέος)	gaan gooien niet-Grieks, (vaak) Perzisch zwaar
αὐ αὐθις αὐξάνομαι αὐξάνω αὐτάρ αὐτε	1. opnieuw, weer 2. op zijn/haar beurt, daarentegen opnieuw, weer (bijwoord) groeien, groot worden vergroten, verheerlijken maar, bovendien, en 1. weer 2. (vaak) op zijn/haar beurt haar (gen., dat., acc.) meteen, onmiddellijk	βασιλεία, ἡ βασιλεία, ἡ βασιλεύς, βασιλέως, ὁ βασιλεύω βέβαιος βέβηκα	koningin koningenschap, koninkrijk koning koning zijn vast, stevig, zeker ik ben gegaan (perf. van βαίνω); (Hom.) ik ga hij ging (Hom.) ik heb gegoooid (perf. van βάλλω) ik ben getroffen (perf. van βάλλομαι) werptuig, pijn best, zeer goed beter hij ging om te gaan, hij ging op weg ik zal gaan (fut. van βαίνω)
αὐτῆς, αὐτῆ, αὐτήν αὐτίκα αὐτις	3. op mijn etc. beurt, daarentegen 1. van de plaats zelf vandaan 2. ervandaan (onbeklemdtoond) op de plaats zelf, ter plaatse	βέβηκει βέβηκα βέβημαι βέλος, τό βέλτιστος βελτίων, βελτίονος βῆ δ' ἔμην βήσομαι βία, ἡ βιάζομαι βίαιος βίος, ὁ βίος, ὁ	kracht, geweld geweld gebruiken, aandoen, dwingen gewelddadig leven boog
αὐτόθεν αὐτόθι			

βλάπτω	schade toebrengen, benadelen
βλέπω	kijken
βλέφαρον, τό	ooglid, oog
βοάω	roepen, schreeuwen
βοή, ἡ	geroep, geschreeuw
βοήθεια, ἡ	hulp
βοηθέω + dat.	helpen
βουλευόμαι/βουλευώ	1. beraadslagen 2. (aor.) besluiten
βουλή, ἡ	1. plan, besluit 2. raad, advies
βουλήσομαι	ik zal willen (fut. van βούλομαι)
βούλομαι, aor. ἐβουλήθην	willen
βουλόμενος, ὁ	ieder die wil, de eerste de beste
βοῦς, βοός, ὁ/ἡ	rund (stier, os, koe)
βραδύς (βραδέος), βραδεία, βραδύ (βραδέος)	langzaam
βραχύς (βραχέος), βραχεῖα, βραχύ (βραχέος)	kort
βροτός	sterfelijk
βροτός, ὁ	sterveling, mens
βωμός, ὁ	altaar

Γ

γαῖα, ἡ	aarde, land, grond
γαιήοχος	aardschokker
γαμέομαι, fut. γαμοῦμαι	trouwen (subject: de vrouw)
γαμέω, aor. ἐγῆμα	trouwen (met)
γάμος, ὁ	huwelijk
γάρ	want (γάρ staat op de 2e plaats van de zin)
γαστήρ (γαστ(ε)ρός), ἡ	maag, buik
... γε	1. geeft meestal nadruk aan een woord(groep) 2. (soms) tenminste
γεγέννημαι	ik ben (geboren/gebeurd) (perf. van γίγνομαι)
γένονα	ik ben (geboren/gebeurd) (perf. van γίγνομαι)
γελάω	lachen
γελοῖος	belachelijk
γέλως, ωτος, ὁ	gelach
γένεσις, γενέσεως, ἡ	geboorte
γενήσομαι	ik zal worden/zijn (fut. van γίγνομαι)
γενναῖος	1. edel 2. echt
γένος, γένους, τό	1. geslacht, afkomst 2. soort
γεραῖος	oud, hoogbejaard
γέρας, γέραος, τό	eergeschenk, ereambt
γέρων, γέροντος, ὁ	oude man, grijsaard
γῆ, ἡ	1. aarde 2. grond, land
γῆρας, γήρωσ, τό	ouderdom
γίγνομαι, aor. ἐγενόμην, perf. γέγονα/ γεγέννημαι	1. geboren worden, ontstaan 2. worden (als koppelwerkwoord) 3. gebeuren

γιγνώσκω, aor. ἔγνων, aor. pass. ἐγνώσθην, fut. γινώσομαι	1. (leren) kennen 2. inzien, begrijpen
γλαυκῶπις	uilogig, met glanzende/fonkelende ogen (bet. onzeker)
γλαφυρός	hol, gewelfd
γλυκύς, γλυκέος	zoet, lief, aangenaam
γνώμη, ἡ	mening, oordeel
γονεῖς/-ῆς, γονέων, οἱ	ouders
γόνυ, γόνατος/ γούνατος/γουνός, τό	knie
γοῦν	(= γε οὔν) tenminste
γράμμα,	1. letter, geschrift
γράμματος, τό	2. (meerv.) brief
γράφω, aor. pass. ἐγράφην	schrijven
γρηῦς, ἡ	oude vrouw
γυῖα, τά	ledematen
γυμνάσω	oefenen, trainen
γυμνάσιον, τό	sportschool
γυμνός	naakt, onbedekt
γυνή, γυναικός, ἡ	vrouw

Δ

δαίμων, δαίμονος, ὁ	godheid
δαίνυμι	onthalen, een maaltijd geven, (med.) een maaltijd gebruiken, zich te goed doen aan
δαίς, δαιτός, ἡ	portie, maaltijd
δάκνω	bijten
δάκρυ, υος, τό	traan
δάκρυον, τό	traan
δάκρυα λείβω	tranen vergieten
δακρῶω	huilen
δάμνημι/δαμάζω, aor. act.	temmen, bedwingen, overweldigen,
ἐδάμασσα, aor. pass. ἐδμήθην/ἐδάμην	doden
Δαναοί, οἱ	Grieken
δέ, δ'	1. en 2. maar (δέ staat meestal op de 2e, soms op de 3e plaats in de zin) 3. meestal niet vertalen
δέδοικα (μη + conj./ opt.), partic. δεδιώς (δεδιότος)	ik ben bang (dat)
δεήσει	het zal moeten, het zal nodig zijn (fut. van δεῖ)
δεῖ + inf./A.C.I., aor. ἐδέησε(v) δεῖ μοι + gen.	het is nodig dat/het moet . . . ik heb (iets) nodig
δείκνυμι	(aan)tonen, aanwijzen
δειλός	1. laf 2. ongelukkig
δεινός	verschrikkelijk, geducht
δεῖπνον, τό	maaltijd
δέκα	tien (telwoord)
δέκατος	tiende

δένδρον, τό	boom	δμῶς, ὠός, ὁ	slaaf
δεξιός	rechts, rechter	δοκεῖ μοι,	het schijnt me dat, ik besluit
δεμας, τό	gestalte	aor. ἔδοξε(v)	
δέομαι + gen.,	missen, nodig hebben	δοκέω, fut. δόξω	
aor. ἐδεήθην + inf.	vragen, verzoeken om	+ dat.	(toe)schijnen
δέος, δέους, τό	vrees	+ inf.	schijnen, de indruk maken
δεσμός, ὁ	boei, band	+ A.c.I.	menen, denken
δεσπότης, ὁ	heerser, meester	δόλος, ὁ	list
δεῦρο	hier(heen)	δόξα, ἡ	1. roem, aanzien, reputatie
δεύτερος	tweede		2. mening
δέχομαι	aannemen, ontvangen	δόρυ, δόρατος/ δοῦρατος/ δουρός, τό	speer
δέω, aor. ἔδησα, fut. δήσω	(vast)binden, gevangen zetten	δουλεία, ἡ	slavernij
δή	dan (vaak moeilijk te vertalen)	δουλεύω	slaaf zijn, dienen
δηλός	duidelijk	δούλη, ἡ	slavin
δηλώω, aor. ἐδήλωσα	duidelijk maken	δούλος, ὁ	slaaf
δῆμος, ὁ	1. volk	δουλοσύνη, ἡ	slavernij
	2. land (vaak bij Homerus)	δουλόω	tot slaaf maken, onderwerpen
δημόσιος	staats-, officieel	δράω	doen, handelen
δήπου	dunkt me, zou ik zeggen	δρόμος, ὁ	wedloop, renbaan
διά, δι' + gen.	door (. . . heen)	δύναμαι	kunnen
+ acc.	door (middel van), wegens	δύναμις, δυνάμεως, ἡ	1. macht, vermogen 2. kracht
διὰ θεῶων	de voortreffelijke/stralende onder de godinnen	δυνατός	1. in staat 2. mogelijk
διὰ ταῦτα	daarom	δυνατόν ἐστιν	het is mogelijk
διὰ τί;	waarom?	δυο/δύω (gen. δυοῖν)	twee (telwoord)
διὰ τοῦτο	daarom (lett.: door dát)	δύομαι, aor. ἔδυν	duiken, gaan in, aantrekken, (van de zon) ondergaan
διαβαίνω	oversteken	δυσμενής	vijandig
δίαιτα, ἡ	levenswijze	δώδεκα	twaalf
διάκειμαι + bijw.	in een . . . toestand zijn, er . . . aan toe zijn, . . . gestemd zijn	δῶμα, τό	huis, (mv.) paleis
διαλέγομαι + dat.	spreeken met, een gesprek voeren met, discussiëren	δῶρον, τό	geschenk, cadeau
διανοέομαι	(be)denken, van plan zijn		
διάνοια, ἡ	verstand	E	
διατελέω	voltooien	ἐάν (= εἰ ἄν) + conj.	als, wanneer
+ partic.	. . . voortdurend	ἐαυτόν, ἐαυτήν, ἐαυτό	zichzelf (acc. ev.)
διατρίβω	de tijd doorbrengen	ἐαυτοῦ	van zichzelf, zijn eigen (gen. ev. mannelijk)
διαφέρω	verschillen	ἐαυτοῦς, ἐαυτάς, ἐαυτά	zichzelf (acc. mv.)
διαφθείρομαι, aor. διεφθάρην	omkomen, te gronde gaan	ἐάω, imperf. εἶων	(toe)laten, toestaan
διαφθείρω	te gronde richten, vernietigen	ἔβαλον	ik gooid, ik trof (aor. van βάλλω)
διδάσκαλος, ὁ	leraar	ἐβεβήκει	hij ging (Hom.)
διδάσκω + acc.	(iemand) leren, onderwijzen	ἔβην	ik ging (aor. van βαίνω)
δίδωμι, aor. ἔδωκα	geven	ἐβλήθην	ik werd gegooid/getroffen (aor. pass. van βάλλω)
δικάζω	rechtspreken, beslissen	ἐγγύθεν	nabij
δικαίος	rechtvaardig	ἐγγύς	dichtbij (bijwoord)
δικαιοσύνη, ἡ	rechtvaardigheid	+ gen.	dichtbij
δικαιόω	rechtvaardig achten, wensen, willen	ἐγεινάμην	ik bracht voort
δικαστής, ὁ	rechter, jurylid	ἐγείρομαι, aor. ἠγέρθην	wakker worden
δικη, ἡ	1. recht	ἐγείρω, aor. ἠγειρα	(op)wekken, wakker maken
	2. rechtspraak, proces	ἐγενόμην	ik werd (geboren) (aor. van γίγνομαι)
	3. straf	ἔγημα	ik trouwde (aor. van γαμέω)
δικη	met recht, terecht	ἔγνω	ik leerde kennen (aor. van γινώσκω)
διό	daarom	ἔγχος, τό	zwaard
διογενής, εὖος	van Zeus afstammend		
διος	edelgeboren, voortreffelijk, stralend		
διότι	omdat		
δίς	tweemaal		
διώκω	achtervolgen, najagen		
δμωαί, αἱ	slavinnen		

ἐγώ(ν)	ik	ἐκ τούτου	sindsdien
ἐδέησε	het was nodig (aor. van δεῖ)	ἐκάεργος	van verre treffend
ἐδεισα (μή)	ik werd/was bang (dat) (aor.)	ἐκαστος	ieder
ἔδραμον	ik rende (aor. van τρέχω)	ἐκάτερος	elk (van beide(n))
ἔδυν	ik dook, ging in (aor. van δύομαι)	ἐκατόν	honderd (telwoord)
ἔδωκα	ik heb gegeven (aor. van δίδωμι)	ἐκβαίνω	gaan uit
ἔειπον	= εἶπον	ἐκεῖ	daar, daarginds
ἔην	= ἦν (= hij was)	ἐκεῖθεν	daarvandaan
ἐθέλω, aor. ἠθέλησα	willen, bereid zijn	ἐκεῖνος, ἐκείνη	die/dat, hij/zij/het (daar)
ἔθηκα	ik heb geplaatst/gelegd (aor. van τίθημι)	ἐκεῖνο	
	volk	ἐκεῖσε	daarheen
ἔθνος, ἔθνους, τό	gewoonte	ἐκκαλέομαι	naar buiten roepen
ἔθος, ἔθους, τό	ik voedde, bracht groot (aor. van τρέφω)	ἐκκλησία, ἡ	volksvergadering
ἔθρησα	als, indien	ἐκλήθην	ik werd geroepen/genoemd (aor. pass. van καλέω)
εἰ	(in wensen) moge . . . !	ἐκπλήττομαι,	versteld staan, hevig schrikken
εἰ γάρ/εἴθε + opt.	ook al, ofschoon	perf. ἐκπέπληγμαι	
εἰ καί	1. jij bent 2. jij gaat	ἐκπλήττω	verbijsteren, laten schrikken
εἶ	zij zaten	ἐκποδών	uit de voeten, (uit de) weg
εἶατο/ἦατο	verschijnen, schijnen, lijken	ἔκτα	hij doodde (aor. van κτείνω)
εἶδομαι, aor.	εἰσάμην/εἰσιάμην	ἔκτανον	aor. van κτείνω 'doden'
εἶδον	ik zag (aor. van ὀράω)	ἐκτός + gen.	buiten
εἶδος, τό	1. gestalte, uiterlijk 2. vorm, soort	ἐκτός + gen.	1. wegbrengen uit, aan land brengen
εἰδώς, εἰδότης	wetend (partic. van οἶδα)	ἐκφέρω,	2. bekend maken, uitspreken
εἰκός (ἔστιν)	1. het is hoogstwaarschijnlijk/ evident	aor. ἐξήνεγκον	wegvluchten
	2. het is passend	ἐκφεύγω	vrijwillig, expres
εἴκοσι(ν)	twintig (telwoord)	ἐκών (ἐκόντος),	
εἰκών, εἰκόνας, ἡ	beeld, afbeelding	ἐκούσα, ἐκόν	
εἶληφα	ik heb genomen (perf. van λαμβάνω)	(ἐκόντος)	
εἶλον	ik nam (in) (aor. van αἰρέω)	ἔλαβον	ik nam, kreeg (aor. van λαμβάνω)
εἶμα, ατος, τό	kledingstuk, (mv.) kleren	ἔλαθον	ik was verborgen (aor. van λανθάνω)
εἶμι, inf. εἶναι	zijn	ἔλαιον, τό	olijfolie
εἶμι, inf. ἰέναι	(zullen) gaan	ἐλάττων,	minder
εἶναι	(te) zijn (infinitivus)	ἐλάττονος	
gen. + εἶνεκα	(= gen. + ἔνεκα) wegens	ἐλαύνω, aor. ἤλασα	1. rijden 2. (voort)drijven
εἵπερ	als, als tenminste	ἐλάω	ik zal rijden/(voort)drijven (fut. van ἐλαύνω)
εἶπον	ik zei (aor. van λέγω)	ἐλέγχω	1. iemands schuld aantonen, weerleggen
εἶρηκα	ik heb gezegd (perf. van λέγω)	ἐλεέω + acc.	2. onderzoeken
εἶρημαι	ik ben gezegd (perf. pass. van λέγω)	ἐλευθερία, ἡ	medelijden hebben met
εἶρήνη, ἡ	vrede	ἐλευθερος	vtijheid
εἶρομαι	vragen	ἐλευθερόω	vtij
εἰς + acc.	naar, naar binnen, tot	ἐλεύσομαι	bevrijden
εἰς ὄ	totdat	ἐλήλυθα	ik zal gaan (fut. van ἔρχομαι)
εἰς (ένός), μία,	τέν (telwoord)	ἐλήφθην	ik ben gekomen/gegaan (perf. van ἔρχομαι)
ἔν (ένός)		ἔλιπον	ik ben genomen/gepakt (aor. pass. van λαμβάνω)
εἶσα	ik deed zitten (aor. van ἵζω)	ἔλκω	ik verliet, liet achter (aor. van λείπω)
εἰσβαίνω	ingaan, komen in	Ἑλλάς, Ἑλλάδος, ἡ	trekken, slepen
εἵσεμι	binnenkomen	Ἑλλην, Ἑλληνος, ὁ	Griekenland
εἰσέρχομαι	naar binnen gaan	Ἑλληνικός	Griek
εἰσι(ν)	(zij) zijn	ἐλπίζω	Grieks
εἶσι(ν)	hij gaat	ἐλπίς, ἐλπίδος, ἡ	hopen, verwachten
εἰσφέρω	naar binnen brengen, voorstellen (van een wet)	ἔμαθον	hoop, verwachting
	naar binnen (bijwoord)	ἐμάνην	ik leerde kennen, begreep (aor. van μανθάνω)
εἶσω	daarna, dan (= ἔπειτα)	ἐμαυτόν, ἐμαυτήν	ik was waanzinnig/gek (aor. van μαινόμεαι)
εἶτα, εἶτ', εἶθ'	of . . . of, hetzij . . . hetzij	ἐμέ, με	mijzelf (acc.)
εἶτε . . . εἶτε	ik ben gewoon (perf.)		mij, me (acc.)
εἶωθα	uit, van		
ἐκ, ἐξ + gen.	van nu af aan		
ἐκ τούδε			

ἔμεινα	ik bleef, wachtte (aor. van μένω)	ἔπεα πτερόεντα	gevleugelde/gevederde woorden
ἔμμεναι	= εἶναι	ἔπεάν (= ἐπεὶ ἄν)	wanneer
ἐμνήσθην	ik herinnerde me (aor. van μιμνήσκομαι)	+ conj.	
ἔμός, ἐμή, ἐμόν	mijn (bezzit. vnv.)	ἐπεὶ/ἐπειδὴ	1. toen, nadat (+ verleden tijd)
ἔμπειρος + gen.	ervaren in, bekend met	ἐπειδάν (= ἐπειδὴ ἄν) + conj.	2. aangezien, nu (als voegwoord)
(2 uitg.)			wanneer
ἐμποδών	in de weg	ἔπεισα	ik overreedde, overtuigde (aor. van πείθω)
ἐμπροσθε(v)	voor, van voren, tevoren	ἔπειτα	1. daarna, vervolgens 2. dan
ἐν (ἐνός)	ἐέν (onzijdig)	ἐπέρχομαι	aankomen, naderen
ἐν + dat.	in, bij, op	ἔπεσον	ik viel (aor. van πίπτω)
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ	hij drukte hem de hand (lett. hij groeide hem in zijn hand)	ἔπεφνον	(alleen aor.) doden
ἐν φῶ	in de tijd dat, terwijl	ἐπί, ἐπ', ἐφ' + gen.	op
ἐναντίομαι + dat.	zich verzetten tegen	+ dat.	aan, bij
ἐναντίος + gen./dat.	1. tegen(over)gesteld aan	+ acc.	op . . . af, naar
	2. vijandig aan	ἐπὶ τοῦτω	1. daarop, daarna
ἐνδεής, ἐνδεοῦς	behoefstig, arm, gebrekkig	ἐπιβουλεύω + dat.	2. op die voorwaarde
+ gen.		ἐπιδείκνυμι	iets in de zin hebben tegen, belagen
ἐνδεκα	elf (telwoord)	ἐπιθόμην	tonen, laten zien
ἔνδον	binnen (bijwoord)	ἐπιθυμέω + gen.	ik gehoorzaamde (aor. van πείθομαι)
ἐνειμα	ik verdeelde, deelde toe (aor. van νέμω)	ἐπιθυμία, ἡ	verlangen naar, begeren
ἐνειμι	erin zijn	ἐπιλανθάνομαι + gen.,	begeerte, verlangen
gen. + ἐνεκα	terwille van, wegens, om	aor. ἐπελαθόμην	vergeten
ἐνθα	1. daar, daarheen	ἐπιλήσομαι + gen.	ik zal vergeten (fut. van ἐπιλανθάνομαι)
	2. op dat moment, toen	ἐπιμέλεια, ἡ	zorg, aandacht
ἐνθάδε	3. waar (betrekk. vnv.)	ἐπιμελέομαι + gen.	zorgen voor, zich toelaggen op
ἐνθεν	hier, hierheen	ἔπιον	ik dronk (aor. van πίνω)
	1. daarvandaan	ἐπισκοπέω	bekijken, overwegen
	2. daarna	ἐπίσταμαι	weten
	3. waarvandaan (betrekk. vnv.)	+ inf.	kunnen
ἐνθένδε	vanhier	ἐπιστήμη, ἡ	kennis, wetenschap
ἐνιαυτός, ὁ	jaar	ἐπιστολή, ἡ	brief
ἐνιοι	sommige(n)	ἐπιτελέω	tot stand brengen, voltooiën
ἐνίστε	soms	ἐπιτήδεια, τά	levensmiddelen
ἐννέα	negen (telwoord)	ἐπιτήδειος	geschikt, nuttig, bevriend
ἐννυμι	omhullen, iem. iets aantrekken	ἐπιτίθεμαι + dat.	aanvallen
ἐνοικέω	(be)wonen	ἐπιτρέπω + dat.	overlaten, toevertrouwen
ἐνοσίχθων, ονος	aardschokker	ἐπιφαίνομαι,	verschijnen
ἐνταῦθα	1. daar 2. toen (bijwoord)	aor. ἐπεφάνην	ondernemen, overgaan tot, proberen
ἐντεῦθεν	daarvandaan, vandaar	ἐπιχειρέω	op de aarde levend
ἐντιμος (2 uitg.)	geëerd, eervol	ἐπιχθόνιος	hij/zij/het was
ἐντός + gen.	binnen	ἔπλετο	ik voer (aor. van πλέω)
ἐντυγχάνω + dat.,	ontmoeten, tegenkomen	ἔπλευσα	ik vulde (aor. van πίμπλημι)
aor. ἐνέτυχον		ἔπλησα	afgaan op, aanvallen
ἐξ	uit, van (= ἐκ + gen.)	ἐποίχομαι	volgen, meegaan met
ἔξ	zes (telwoord)	ἔπομαι + dat.,	
ἐξ οὗ	sinds (voegw.)	aor. ἐσπόμην	verschaffen, verlenen, geven
ἔξεμι	verlaten, weggaan	ἔπορον (aor.)	1. woord 2. versregel
ἔξέρχομαι	naar buiten komen	ἔπος, ἔπους, τό	hij nam het woord en sprak
ἔξεστι(v) + inf.	het is mogelijk, het is geoorloofd om	ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ'	
ἔξευρίσκω	uitvinden	ὀνόμαζε	ik handelde, deed (aor. van πράττω)
ἔξω	buiten (bijwoord)	ἔπραξα	zeven (telwoord)
ἔξω	ik zal hebben (fut. van ἔχω)	ἐπτά	ik vernam (aor. van πυνθάνομαι)
ἔοικα (perf.) + dat.	lijken op	ἐπυθόμην	minnaar
+ inf.	het is duidelijk dat (ik)	ἐραστής, ὁ	verliefd zijn op
ἐόντα	= ὄντα	ἐράω + gen.	1. werken, doen, berichten
ἐόντες	= ὄντες	ἐργάζομαι	2. bewerken, maken
ἐορτή, ἡ	(godsdienstig) feest		
ἐπαθον	ik ondervond/leed (aor. van πάσχω)		
ἐπαινέω	goedkeuren, prijzen		

ἔργον, τό	werk, daad	εὐνους	goedgezind
ἔρέω	ik zal zeggen (fut. van λέγω)	εὐπλόκαμος	met mooie vlechten
ἔρημος (soms 2 uitg.)	1. eenzaam, verlaten	εὐρίσκω, aor. ἠῦρον,	vinden
ἔρίζω	2. (+ gen.) beroofd van, zonder	fut. εὐρήσω, perf.	
ἔρις, ἔριδος, ἡ	strijden, wedijveren	ἠύρηκα	
ἔρρηθην	strijd, ruzie, twist	εὐῖρος, εὐῖρους, τό	breedte
ἔρύκω	ik werd gezegd (aor. pass. van λέγω)	εὐῖρῦς, εὐῖρέος	breed
ἔρύω	tegenhouden, afweren	εὐσέβεια, ἡ	godsdienstigheid, vroomheid, piëteit
ἔρχομαι, aor. ἦλθον,	trekken	εὐσσελμος	met stevige roeibanen
fut. ἐλεύσομαι	gaan, komen	εὐτυχέω	gelukkig zijn, succes hebben
ἔρω (-έω)	ik zal zeggen (fut. van λέγω)	εὐτυχής, εὐτυχοῦς	succesvol
ἔρωσ, ἔρωτος, ὁ	liefde	εὐτυχία, ἡ	geluk, succes
ἔρωτάω, aor. ἠρόμην	vragen	εὐχή, ἡ	1. gebed, wens 2. belofte
ἔς	= εἰς	εὐχομαι	bidden
ἔσθής, ἐσθήτος, ἡ	kleed, kleding	ἔφαγον	ik at (aor. van ἐσθίω)
ἔσθίω, aor. ἔφαγον	eten	ἐφάμην	ik zei (aor. van φημί)
ἔσθλός	goed, edel, voortreffelijk, dapper	ἐφάνην	ik verscheen, scheen, bleek (aor. van φαίνομαι)
ἔσκεψάμην	ik bekeek/beschouwde (aor. van σκοπέω)	ἔφασαν	zij zeiden
ἔσομαι	ik zal zijn (fut. van εἰμί)	ἔφηνα	ik toonde (aor. van φαίνομαι)
ἔσπέρα, ἡ	avond	ἐφίεμαι + gen.	streven, verlangen naar
ἔσπόμεν + dat.	ik volgde, ging mee met (aor. van ἔπομαι)	ἐφίημι	zenden naar, toestaan
ἔσται	hij/zij/het zal zijn	ἐφίσταμαι,	erbij gaan staan, verschijnen
ἔστηκα	ik sta (perf. van ἵσταμαι)	aor. ἐπέστην	
ἔστησα	ik deed staan, zette neer (aor. van ἵστημι)	ἔφυγον	ik vluchtte (aor. van φεύγω)
ἔστι(v)	hij/zij/het is	ἔφυν	ik was (van aard) (aor. van φύομαι)
ἔστην	ik ging/bleef staan (aor. van ἵσταμαι)	ἔχαρην	ik was blij (aor. van χαίρω)
ἔστός, ἐστότος	staande (partic. van ἔστηκα)	ἔχθιστος	het meest gehaat/vijandig, zeer gehaat/vijandig
ἔσχατος	uiterst, verst	ἔχθρός	gehaat, vijandig
ἔσχον	ik kreeg (aor. van ἔχω)	ἔχω, imperf. εἶχον,	1. hebben
ἑταῖρος, ὁ	vriend, makker	aor. ἔσχον	2. houden, aor. krijgen
ἑταρος, ὁ	vriend, makker	+ inf.	kunnen
ἑτεκον	ik baarde (aor. van τίκτω)	+ bijw.	er . . . aan toe zijn, . . . zijn
ἑτεμον	ik sneed (aor. van τέμνω)	σέβας μ' ἔχει	verbazing bevangt mij
ἑτερος	de een, de ander (van twee)	οὕτως ἔχει	zo is het
ἔτι	nog	ἑών	= ὄν (part. van εἰμί 'zijn')
ἔτην (aor.)	durven, wagen	ἑώρακα	ik heb gezien (perf. van ὀράω)
ἔτοιμος	1. gereed, klaar	ἕως + praes./imperf.	zolang als
	2. bereid, gereed	+ aor.	totdat
ἔτος, ἔτους, τό	jaar		
ἑτράπην	ik wendde me, ik ging over tot, ik sloeg op de vlucht (aor. pass. van τρέπομαι)	Z	
ἑτραπόμην	ik wendde me, ik ging over tot, ik sloeg op de vlucht (aor. med. van τρέπομαι)	ζεύγνυμι	onder het juk spannen, verbinden
ἔτυχον	ik verkreeg, trof (aor. van τυγχάνω)	Ζεὺς, Διός, Δί, Δία	Zeus
εὖ	goed (bijwoord)	ζηλόω	1. benijden 2. nastreven
εὖ πράττω	het goed maken/hebben	ζημιόω	straffen
εὐγενής, εὐγενοῦς	edel	ζητέω	zoeken
εὐδαιμονία, ἡ	geluk, welvaart	ζήω, inf. ζῆν	leven
εὐδαιμών,	gelukkig, welvarend	ζυγόν, τό	juk
εὐδαιμόνος		ζῶον, τό	levend wezen, dier
εὐῶδω	slapen	ζωός	levend
εὐεργής νηῦς	goed gemaakt schip		
εὐθύς	onmiddellijk (bijwoord)	H	
εὐνή, ἡ	bed, slaappleaats	ἦ	1. of 2. dan (na comparativus)
εὐνοια, ἡ	welwillendheid, vriendelijkheid	ἦ	1. vraagwoord (neutraal)
			2. voorwaar (partikel)
			3. hij/zij zei, zo sprak hij/zij (Hom.)

ἦ	waarlangs, zoals (rel.)	ἦϋρον	ik vond (aor. van εὐρίσκω)
ἦ δ' ἦ	zij zei, zo sprak zij	ἦχθην	ik werd geleid/gebracht (aor. pass. van ἄγω)
ἦ δ' ὅς	hij zei, zo sprak hij	ἦώς, ἠούς, ἦ, acc. ἠῶ	dageraad
ἦατο/εἶατο	zij zaten	Θ	
ἠγεμών, ἠγεμόνος, ὁ	leider, aanvoerder	θάλαμος, ὁ	kamer: slaapkamer, vrouwenvertrek, schatkamer, voorraadkamer
ἠγέομαι + dat.	leiden, voor(op)gaan	θάλαττα, ἡ	zee
+ A.c.I./inf.	menen	θάνατος, ὁ	de dood
+ 2 acc.	beschouwen als	θάπτω	begraven
ἦδε, ὄδε, τόδε	deze/dit, hij/zij/het (hier)	θαρρέω	moed hebben, vol vertrouwen zijn
ἦδέ	en	θάροςος, τό	moed
ἠδέως	graag (bijwoord)	θάττων, θάττωνος	sneller
ἦδη	1. al, reeds 2. nu 3. eindelijk	θαῦμα, τό	wonder
ἦδιστος	aangenaamst/zeer aangenaam, fijnst/zeer fijn (superlativus van ἠδύς)	θαῦμα ιδέσθαι	wonder om te zien
ἠδίων, ἠδίονος	aangenamer, fijner	θαυμάζω	1. bewonderen 2. zich verwonderen
ἠδομαι	blij zijn, zich verheugen	θαυμαστός	bewonderenswaardig
ἠδονή, ἦ	genot, vreugde	θεά, ἡ	godin
ἠδύς (ἠδέος), ἠδειᾶ,	aangenaam, fijn	θεάομαι	(met bewondering) bekijken, beschouwen
ἠδύ (ἠδέος)		θεάτρον, τό	theater
ἦε, ἠέ	of	θεῖος	goddelijk
ἠέλιος, ὁ	zon	θέλω	= ἐθέλω willen, bereid zijn
ἠθος, ἠθους, τό	karakter, aard	θεός, ὁ/ἡ	god/godin
ἠκα	ik heb gezonden/laten gaan (aor. van ἵημι)	θεραπεύω	verzorgen
ἠκιστα	allerminst (bijwoord), in de laatste plaats	θεράπων,	bediende
ἠκιστος	zwakst, minst	θεράποντος, ὁ	
ἠκω	gekomen zijn, komen	θερμός	warm
ἠλασα	ik heb gereden/(voort)gedreven (aor. van ἐλαύνω)	θέρος, θέρους, τό	zomer
ἠλθον	ik kwam/ging (aor. van ἔρχομαι)	θέω	rennen, snellen
ἠλιος, ὁ	zon	θεωρέω	aanschouwen, bekijken
ἠλυθον	= ἠλθον	θῆλυς, θήλειος	vrouwelijk, van vrouwen
ἦμαι	zitten (= κάθηναι)	θηλύτερος	vrouwelijk, zwak
ἦμαρ, ἦματος, τό	dag	θηρίον, τό	wild dier, beest
ἦμεῖς, ἦμῶν, ἦμῖν,	wij (nom., gen., dat., acc.)	θνήσκω	sterven, gedood worden
ἦμας		θνητός	sterfelijk
ἠμέρα, ἡ	dag	θνητός, ὁ	sterveling, mens
ἠμέτερος	ons, onze (bezittelijk voornaamwoord)	θοός	snel, vlug
ἦ μήν	waarlijk (in eden)	θρασύς (θρασέος),	onverschrokken
ἦν	hij/zij/het was	θρασεῖα, θρασύ	
ἦνεγκον	ik droeg/bracht (aor. van φέρω)	(θρασέος)	
ἦνέχθην	ik werd gebracht/gedragen (aor. pass. van φέρω)	θρόνος, ὁ	troon, (ere)zetel, stoel
ἦρξα	ik begon, heerste (aor. van ἄρχω)	θυγάτηρ,	dochter
ἦρως, ἦρωος, ὁ	held	θυγατρός, ἡ	
ἦσθην	ik verheugde mij (aor. van ἥδομαι)	θυμός, ὁ	1. hart, moed, gemoed
ἦσθόμην	ik bemerkte (aor. van αἰσθάνομαι)	(ἐνὶ) θυμῷ	2. verlangen
ἦσαν	(zij) waren	θύρα, ἡ	3. woede
ἦσυχία, ἡ	rust	θυσία, ἡ	in zijn/haar hart
ἦσω	ik zal laten gaan, zenden (fut. van ἵημι)	θύω	deur
ἦτοι/ἦ τοι	1. voorwaar, waarlijk, inderdaad		offer
ἦτορ, ορος, τό	2. = μέν (vaak bij Homerus)		offeren
ἦττα, ἡ	hart, gemoed		
ἦττάομαι	nederlaag		
ἦττων, ἦττωνος	overwonnen worden, de nederlaag lijden		
ἦττον	minder		
ἦττονος	minder (bijwoord)		
ἠύρηκα	minder (bijwoord)		
	ik heb gevonden (perf. van εὐρίσκω)		
		I	
		ιατρός, ὁ	dokter
		ιάχω	schreeuwen
		ἰδία	privé

ἴδιος	eigen	καλέω, fut. καλέω,	roepen
ἰδρῶν/ομαι	bouwen, stichten	perf. κέκληκα	
ἰέναι	(te) gaan (infinitivus)	+ 2 acc.	noemen
ἱερεύς, ἱερέως, ὁ	priester	κάλλιστος	mooist, zeer mooi
ἱερόν, τό	heiligdom, tempel	καλλίων, καλλίονος	mooier, beter
ἱερός	heilig	κάλλος, κάλλους, τό	schoonheid
+ gen.	gewijd aan	καλός	mooi
ἴζω	(doen) zitten	καλῶς	goed (bijwoord)
ἴημι, inf. ἰέναι,	zenden, laten gaan	καλύπτω	bedekken
aor. ἦκα		κάμνω	zich hevig inspanssen, moe worden, ziek zijn
ἱκανός	1. voldoende 2. geschikt, in staat	καρδία, ἡ	hart
ἱκάνω	bereiken, gekomen zijn	καρπός, ὁ	vrucht, gewas, opbrengst
με πένθος ἱκάνει	verdriet heeft mij bereikt, heeft mij getroffen	καρτερός	sterk, krachtig
		κάρτος, τό	kracht, macht
ἱκέτης, ὁ	smekeling	κατά, κατ', καθ'	
ἱκόμην	= ἀφικόμενος	+ gen.	vanaf . . . naar beneden
ἴκω	bereiken	+ acc.	1. volgens, langs 2. verspreid over
Ἰλιον, τό	Troje	κατὰ θυμόν	in mijn/jouw/zijn hart
ἱμάτιον, τό	mantel	κατὰ μοῖραν	naar behoren, op de juiste manier
ἴνα + conj./opt.	opdat, om te	κατὰ φρένα καὶ	in zijn geest en hart
ἴνα μή + conj./opt.	opdat niet	κατὰ θυμόν	
ἵππεύς, ἵππέως, ὁ	ruitier	καταβαίνω	naar beneden gaan, afdalen
ἵππος, ὁ	paard	καταβάλλω	naar beneden gooien
ἴσος + dat.	gelijk aan	κατακτείνω,	doden
ἵσταμαι, aor. ἔστην	gaan staan, blijven staan	aor. κατέκτεινα	
ἵστημι, aor. ἔστησα	doen staan, neerzetten	καταλαμβάνω	1. grijpen, zich meester maken van
ἰσχυρός	sterk, krachtig		2. aantreffen, inhalen
ἰσχύς, ἰσχύος, ἡ	kracht	καταλέγω	opsommen, vertellen
ἴσχω	houden, krijgen	καταλείπω	achterlaten
ἴσως	misschien, waarschijnlijk	κατασκευάζω	voorzien van, bouwen
ἰχθύς, ἰχθύος, ὁ	vis	καταστρέφωμαι	aan zich onderwerpen
		καταφρονέω + gen.	minachten
		κατεργάζομαι	1. bewerken, voltooiën
			2. afmaken, doden
		κατέρχομαι	naar beneden gaan
		κατέχω	in zijn macht hebben, vasthouden, beheersen
		κάτω	(naar) beneden (bijwoord)
		κάω	in brand steken, ontsteken
		κεῖμαι	1. liggen 2. perf. pass. van τίθημι
		κεῖνος (= ἐκεῖνος)	die, hij
		κέκληκα	ik heb geroepen/genoemd (perf. van καλέω)
		κέκτημαι	ik bezit (perf. van κτάομαι)
		κελεύω	bevelen, verzoeken
		κενός	leeg
		κέρδος, κέρδους, τό	voordeel
		κεφαλή, ἡ	hoofd, kop
		κῆδομαι + gen.	bezorgd zijn om
		κῆδος, εὐος, τό	zorg
		κῆρ, κῆρός, ἡ	dood, doodslot
		κῆρ, κῆρος, τό	hart
		κῆρυξ, κῆρυκος, ὁ	bode, heraut
		κηρύττω	omroepen, afkondigen, bekend maken
		κινδυνεύω	gevaar lopen, riskeren
		κίνδυνος, ὁ	gevaar
		κινέω	bewegen
		κίνυμαι, aor. ἔκτιον	1. gaan
			2. opbreken
K			
καθαρός	rein, schoon		
καθέζομαι	gaan zitten, zich neerzetten		
καθεύδω	slapen		
κάθημαι	zitten		
καθίζω	1. doen zitten, neerzetten		
	2. gaan zitten		
καθίσταμαι,	worden, ontstaan, geraken in		
aor. κατέστην			
καθίστημι	neerzetten		
+ 2 acc.	maken tot, aanstellen als		
καί	1. en 2. ook 3. zelfs		
καὶ . . . καὶ	zowel . . . als		
καὶ δὴ καὶ	en óók, en vooral, en in het bijzonder		
	1. (ja)zeker 2. en bovendien		
καὶ μὴν	toch, ondanks alles		
καὶ ὥς	nieuw		
καινός	branden, vlam vatten		
καίομαι	hoewel		
καίπερ + partic.	juiste tijdstip, beslissende moment		
καιρός, ὁ	evenwel, toch		
καίτοι	in brand steken		
καίω	rampen, ongeluk		
κακά, τά	slechtste, zeer slecht		
κάκιςτος	slecht		
κακός	het slecht maken		
κακῶς πράττω			

κιχάνω	inhalen, bereiken, aantreffen
κλα(ί)ω	huilen, wenen (om)
κλέος, εος, τό	roem
κλέπτω	stelen
κλίνομαι	leunen, gaan liggen
κλίνω, aor. ἔκλινα	neerleggen
κλισίη, ἡ	tent, barak, hut
κλυτός	beroemd
κλύω, aor. ἔκλυον	horen, vernemen
κοῖλος	hol
κοιμάομαι	zich te ruste leggen, (gaan) slapen
κοιμάω	iem. te ruste leggen, doen inslapen, bedaren
κοινός	gemeenschappelijk
κομίζω	1. brengen, halen, meenemen 2. verzorgen
κόπτω	slaan
κόρη, ἡ	meisje
κοσμέω	1. ordenen 2. versieren met
κόσμος, ὁ	1. orde, wereld(orde) 2. sieraad, tooi
κούρη, ἡ	dochter, meisje
κραδίη, ἡ	hart
κρατερός	sterk, krachtig
κρατέω + gen.	macht hebben over, overwinnen
κράτιστος	sterkst, best
κράτος, κράτους, τό	kracht, macht, gezag
κρείττων, κρείττονος	beter, sterker
κρήνη, ἡ	bron
κρίνω, aor. ἔκρινα	1. (onder)scheiden 2. (be)oordelen 3. (ver)kiezen
κρίσις, κρίσεως, ἡ	beslissing, oordeel, uitspraak
Κρονίδης, ὁ	zoon van Cronus (= Zeus)
Κρονίων, ἰωνος, ὁ	zoon van Cronus (= Zeus)
κρύπτω	verbergen
κτάομαι	(zich) verwerven
κτείνω, aor. ἔκτεινα/ ἔκτανον	doden
κτῆμα, κτήματος, τό	bezit
κῦδος, τό	roem, trots
κύκλος, ὁ	cirkel, kring
κύμα, ατος, τό	golf
κύριος, ὁ	heer, meester
κωλύω	verhinderen, beletten

Λ

Λαερτιάδης, ὁ	zoon van Laërtes
λαγχάνω, aor. ἔλαχον	krijgen (bij loting)
Λακεδαιμόνιος, ὁ	Spartaan
λαμβάνω, aor. ἔλαβον, fut. λήψομαι, perf. εἴληφα	nemen, (vast)pakken
λαμπρός	schitterend
λανθάνω + acc., aor. ἔλαθον + partic.	verborgen zijn voor ongemerkt (voor) . . .

λαός, ὁ	krijgsvolk
λαοί, οἱ	manschappen, mannen, mensen
λέγω, aor. εἶπον, fut. ἐρῶ/ἐρέω, perf. εἶρηκα	zeggen
λείπω, aor. ἔλιπον, perf. ἔλοιπα	verlaten
λέκτρον, τό (ook mv.)	bed
λευκός	wit
λευκώλενος	blankarmig
λέων, λέοντος, ὁ/ἡ	leeuw/leeuwin
λήψομαι	ik zal nemen/pakken (fut. van λαμβάνω)
λίην/λίαν (bijw.)	(te) zeer, bijzonder, erg
λίθος, ὁ	steen
λιμήν, λιμένος, ὁ	haven
λίσσομαι	smeken
λογίζομαι	overwegen, overdenken
λόγος, ὁ	woord
λόγῳ . . . ἔργῳ	in theorie . . . in werkelijkheid
λοιπός	overig
τὸ λοιπόν	in het vervolg, voortaan (bijwoord)
λούομαι	zich wassen
λούω	wassen
λυγρός	pijnlijk, ellendig, droevig
λυπέομαι	verdriet hebben
λυπέω	kwellen, verdriet doen
λύπη, ἡ	verdriet
λύω	1. losmaken 2. beslechten (van een ruzie)

M

μαθητής, ὁ	leerling
μαίνομαι, aor. ἐμάνην	waanzinnig zijn, buiten zichzelf zijn
μάκαρ, αρος	1. gelukkig, gelukzalig 2. rijk, welvend de gelukzaligen, de goden
μάκαρες, οἱ	lang
μακρός	erg, zeer (bijwoord)
μάλα	het meest, vooral (bijwoord)
μάλιστα	meer (bijwoord)
μᾶλλον	liever . . . dan
μᾶλλον . . . ἢ	leren kennen, begrijpen, vernemen
μανθάνω, aor. ἔμαθον	
μάντις, μάντεως, ὁ	ziener, orakelgever
μαρτυρέω	getuigenis afleggen
μαρτύς, μάρτυρος, ὁ	getuige
μάτην	tevergeefs, zonder reden (bijwoord)
μάχη, ἡ	gevecht, strijd
μάχομαι	strijden, vechten
μέγα	zeer, erg (bijwoord)
μεγαλήτωρ, ορος	trots, fier
μέγαρο, τά	huis, paleis
μέγαρον, τό	zaal
μέγας, μεγάλη, μέγα	groot
μέγεθος, μεγέθους, τό	grootte
μέγιστος	grootste, zeer groot
μειγνυμι	mengen

μείζων, μείζονος	groter	μήποτε	nooit (bij gebiedende wijs, conj. en infinitivus)
μειλίχιος	zacht, vriendelijk	μήπω	nog niet
μέλας (μέλανος), μέλαινα, μέλαν (μέλανος)	zwart, donker	μήτε . . . μήτε	noch . . . noch
μέλεα, τά	ledematen	μήτηρ, μητρός, ή	moeder
μέλει μοι	het interesseert me, het gaat me ter harte	μηχανάομαι	een middel verzinnen, beramen
μέλλον, μέλλοντος, τό	toekomst	μηχανή, ή	werktuig, (hulp)middel
μέλλω + inf.	zullen, op het punt staan	μία	έέν (vrouwelijk)
μεμαώς, ώτος	verlangend, vol verlangen	μικρός	klein
μέμφομαι + dat.	verwijten, een uitbrander geven	μιμέομαι	nabootsen
μέν	geeft aan dat er nóg een zin komt; die tweede zin begint met δέ (μέν blijft onvertaald)	μιμνήσκομαι + gen., aor. έμνήσθην	zich herinneren
μέν οὖν	1. welnu, nu (geeft overgang aan naar een ander onderwerp) 2. (soms) nee integendeel, ja nog sterker (geeft correctie aan)	μίμνω (= μένω)	blijven
μένος, τό	(geest)kracht, moed	μίσγω	mengen, (med., pass.) de liefde bedrijven met
μένος Ἥφαιστοιο	de kracht van Hephaestus, de krachtige Hephaestus	μισέω	haten
μέντοι	echter, maar (nooit op de eerste plaats van de zin)	μισθός	loon
μένω, aor. έμεινα	wachten(op), blijven	μνήμη, ή	1. herinnering, geheugen 2. vermelding
μερμηρίζω	overleggen, overwegen	μνηστήρ, ήρος, ό	iemand die een vrouw het hof maakt, vrijer
μέρος, μέρους, τό	1. deel 2. beurt	μογέω	doorstaan, lijden
μέσος	midden-, in het midden (predicatief)	μόγις/μόλις	met moeite, ternauwernood
μετά, μετ', μεθ' + gen. + dat.	(samen) met	μοι	(aan) mij/me (dat.)
+ acc.	te midden van	μοῖρα, ή	1. (aan)deel 2. lot, noodlot
μετά ταῦτα	1. na 2. naar (uitsluitend bij Homerus)	μόλις/μόγις	met moeite, ternauwernood
μεταβάλλω	na dit, daarna	μόνον	slechts, alleen maar (bijwoord)
μεταξύ + gen.	verplaatsen, veranderen	μόνος	alleen
μεταπέμπομαι	tussen	μου	(van) mij (gen.)
μετάφρενον, τό	ontbieden, laten komen	μοῦνος (=μόνος)	alleen
μετέχω + gen.	rug	μυθέομαι	vertellen, zeggen, meedelen
μέτριος	deel hebben aan, mee doen met	μῦθος, ό	1. verhaal, mythe 2. woord (alleen bij dichters)
μέχρι + gen.	matig, gematigd	μύριοι	tienduizend
μέχρι οὗ	tot aan	μυρίοι	talloze
μέχρι τούδε	totdat	μῶν (= μη οὖν) . . . ;	toch niet? (in vraagzinnen)
μέχρι τούτου	tot nu toe	N	
μή + conj.	tot daar, tot dan, tot dat moment	ναίω	(be)wonen
+ conj./opt.	1. niet (in hoofdzin bij aansporing) 2. opdat niet, om niet te	ναῦς, νεώς, ή	schip
μηδέ	1. opdat niet, om niet te 2. dat (na uitdrukkingen van 'vrees')	ναύτης, ό	zeeman, matroos
μηδείς, μηδεμία, μηδέν	1. en niet (alleen in combinatie: μή . . . μηδέ) 2. ook niet, zelfs niet	νεανίας, ό	jongeman
μηδέν	1. niemand, niets (zelfstandig, bij gebiedende wijs, conj. en infinitivus) 2. geen enkel(e) (bijvoeglijk)	νεκρός, ό	lijk, dode
μηδομαι, aor. έμήσατο	volstrekt niet, geenszins (bijwoord)	νέκυς, υος, ό	dode, lijk
μηκέτι	bedenken, beramen	νέμω, aor. ένειμα	verdelen, toedelen
μηκος, μήκουσ, τό	niet meer (bij gebiedende wijs, conj. en infinitivus)	νέομαι	gaan, komen, terugkeren
μήν	lengte	νέος	1. nieuw 2. jong
μήλον, τό	schaap, geit, (mv.) klein vee	νηλεής	meedogenloos
μήν	1. (= μέντοι) maar (vooral na een ontkenning) 2. werkelijk, waarachtig (partikel)	νήπιος	1. onmondig, jong 2. dwaas, onnozel
		νήσος, ή	eiland
		νικάω	overwinnen
		νίκη, ή	overwinning
		νοέω	1. waarnemen, bemerken 2. denken
		νομίζω	menen
		+ 2 acc.	beschouwen als, vinden
		νόμος, ό	1. gewoonte 2. wet
		νόος, ό	geest (= νοῦς)
		νόσος, ή	ziekte

νοστέω νόστιμον ἡμῶν νόστος, ὁ νοῦς, ὁ ἐν νῶ ἔχω	terugkeren dag van de terugkeer terugkeer geest, verstand van plan zijn (lett.: in de geest hebben) ziekte (= ἡ νόσος) nu nacht rug	οἶσω οἶτος, ὁ οἴχομαι + partic. οἶω ὀκτώ ὀλβιος ὄλβος, ὁ ὄλεθρος, ὁ ὀλίγος ὀλλυμαι, aor. ὠλόμην	ik zal dragen/brengen (fut. van φέρω) (nood)lot weg(gegaan) zijn weg . . . , heen . . . geloven, denken, verwachten acht (telwoord) rijk, welverend, gelukkig, gezegend voerspoed ondergang, dood weinig omkomen, gedood worden (= ἀπόλλυμαι) (ge)heel, volledig (wee)klagen, jammeren omgaan met, verbonden zijn met oog zweren, een eed afleggen gelijk aan, gelijkend op het eens zijn met, instemmen met op dezelfde plaats, samen, bijeen toch droom droom naam noemen ezel(in) scherp, fel
Ξ		ὄλος ὀλοφύρομαι ὀμιλέω + dat. ὄμμα, ὄμματος, τό ὄμνυμι, aor. ὄμοσα ὄμοιός + dat. ὀμολογέω + dat. ὄμοῦ ὄμως ὄναρ, ὄνειρατος, τό ὄνειρος, ὁ ὄνομα, τό ὄνομάζω ὄνος, ὁ/ἡ ὄξύς (ὄξεός), ὄξεια, ὄξύ (ὄξεός)	
ξείνος ξένος ξένος, ὁ ξίφος, ξίφους, τό ξύλον, τό ξύν	= ξένος buitenlands, vreemd 1. vreemdeling 2. gastvriend zwaard hout, stuk hout, voorwerp van hout = σύν	ὄπη ὀπισθε(v) + gen. ὀπισθεν (bijw.) ὀπίσω ὀπλα, τά ὀπλίτης, ὁ ὀπόσοι ὀπόσος	waarlangs, waarheen, waar achter later, aan de achterkant terug wapens zwaargewapende, hopliet hoeveel 1. hoe groot, hoeveel 2. zo groot als, zoveel als = ὀπότε ἄν = ὅταν wanneer wanneer, toen, nu wie van beide(n) (onbepaald betrekk. vnmw.) waar (ook maar) opdat, om te opdat niet, om niet te zien
Ο		ὀπότεν + conj. ὀπότε (+ opt.) ὀπότερος ὄπου ὄπως + conj./opt. ὄπως μή + conj./opt. ὄραω, imperf. ἐώραων, aor. εἶδον, fut. ὄψομαι, perf. ἐώρακα ὄργή, ἡ ὄργίζομαι + dat. ὄρθός ὄρκος, ὁ ὄρμάομαι ὄρνης, ὄρνιθος, ἡ ὄρνυμαι ὄρνυμι, aor. ὄρσα ὄρος, ὄρους, τό ὄρος, ὁ ὄς, ἡ, ὁ	toorn, drift boos worden/zijn op 1. rechtop 2. juist eed 1. zich in beweging zetten 2. aanvallen vogel snellen, zich (haastig) bewegen doen ontstaan, veroorzaken berg grens 1. die/dat (betrekk. vnmw.) 2. (met ingesloten antecedent) wie, wat
ὀ/ἡ/τό ὁ δέ/ἡ δέ/τὸ δέ ὁ μὲν . . . ὁ δέ οἱ μὲν . . . οἱ δέ ὄδε, ἡδε, τότε ὄδος, ἡ ὀδύρομαι ὄθ' ὄθεν ὄθι ὄτ' ὄτ'α + partic. οἶδα (perf.) + inf. οἶκαδε οἶκεῖος οἶκέτης, ὁ οἶκέω οἶκημα, τό οἶκία, ἡ οἶκοθεν οἶκόνδε οἶκοι οἶκος, ὁ οἶμαι οἰμώζω οἶνος, ὁ οἶα (bijw.) οἶομαι οἶον οἶος οἶος οἶός τέ εἶμι ὄις, ὄιος, ὁ/ἡ	1. de/het 2. (Hom.) hij/zij/het hij/zij/het (verwijst terug naar een eerder genoemde persoon/zaak) de een . . . de ander sommigen . . . anderen deze, dit weg jammeren, verdriet hebben, huilen = ὅτε toen, wanneer vanwaar (betrekk.) waar waarheen (betrekk.) omdat ik weet kunnen naar huis eigen (in huis dienende) slaaf, bediende (be)wonen kamer huis van huis naar huis thuis 1. huis, erf 2. huishouden denk ik, volgens mij jammeren wijn zoals (bijvoorbeeld) menen, vermoeden zoals (bijvoorbeeld) alleen zo(danig) als, hoe, wat voor een in staat zijn, kunnen schaap	ὄπταν + conj. ὄπότε (+ opt.) ὄπότερος ὄπου ὄπως + conj./opt. ὄπως μή + conj./opt. ὄραω, imperf. ἐώραων, aor. εἶδον, fut. ὄψομαι, perf. ἐώρακα ὄργή, ἡ ὄργίζομαι + dat. ὄρθός ὄρκος, ὁ ὄρμάομαι ὄρνης, ὄρνιθος, ἡ ὄρνυμαι ὄρνυμι, aor. ὄρσα ὄρος, ὄρους, τό ὄρος, ὁ ὄς, ἡ, ὁ	waarlangs, waarheen, waar achter later, aan de achterkant terug wapens zwaargewapende, hopliet hoeveel 1. hoe groot, hoeveel 2. zo groot als, zoveel als = ὀπότε ἄν = ὅταν wanneer wanneer, toen, nu wie van beide(n) (onbepaald betrekk. vnmw.) waar (ook maar) opdat, om te opdat niet, om niet te zien

ὅσιος	godsdienstig, vroom
ὅσον . . . , τοσοῦτο	zoveel als . . . , zóveel/zózeer als
ὅσος	zo groot/zoveel als
(πάντα) ὅσα	alles wat
(πάντες) ὅσοι	zovelen als, allen die
ὅσπερ, ἤπερ, ὅπερ	(precies) diegene die/datgene wat
ὅσσε, τῷ (dualis)	ogen
ὅστέον, τὸ	been, bot
ὅστις, ἤτις, ὅ τι	1. (iemand) die, wie ook maar (meestal vertalen als ὅς)
	2. wie, welke (in afhankelijke vraagzin) wanneer
ὅταν (= ὅτε ἄν)	
+ conj.	
ὅτε	toen, wanneer (voegwoord)
ὅτι	1. dat (voegwoord)
	2. omdat
ὀτρύνω	aansporen
οὐ	waar (betrekk. vnv.)
οὐ, οὐκ, οὐχ	niet
οὐ τι	volstrekt niet, geenszins
οὐδαμοῦ	nergens
οὐδαμῶς	op geen enkele manier, beslist niet, helemaal niet
οὐδέ	en niet, ook niet, zelfs niet
οὐδεῖς, οὐδεμία,	1. niemand, niets (zelfstandig)
οὐδέν	2. geen enkel(e) (bijvoeglijk)
οὐδέν	1. niets (zelfstandig)
	2. helemaal niet (bijwoord)
οὐδὲν ἄλλο (ἢ)	niets anders (dan)
οὐδέτερος	geen van beide(n)
οὐκέτι	niet meer
οὐκουν	dus niet
οὐκοῦν;	(dan) niet? toch zeker wel?
οὐ μόνον . . . ἀλλὰ	niet alleen . . . maar ook
καί	
οὖν	1. dan, nu (als een verhaal verdergaat)
	2. dus (in conclusie)
gen. + οὐνεκα	terwille van, wegens om
οὐποτε	nooit
οὐπω	nog niet
οὐρανός, ὁ	hemel
οὐτάζω	verwonden, slaan, treffen
οὐτάω	verwonden, slaan, treffen
οὐτε . . . οὐτε	noch . . . noch
οὐτις/οὐ...τις	niemand, geen, (onz.) niets
οὗτος, αὕτη, τοῦτο	die/deze, dat/dit, hij/zij/het
mv. οὗτοι/αὗται,	die/deze, zij
ταῦτα	
οὕτω(ς)	zo, op die manier (bijwoord)
οὐχ	niet
οὐχί	niet
ὀφείλω + acc.	verschuldigd zijn
+ inf.	verplicht zijn te
ὀφθαλμός, ὁ	oog
ὄφρα + conj./opt.	opdat, om
ὄφρῦς, ὕος, ἡ	wenkbrauw
ὄψ, ὀπός, ἡ	stem
ὄψις, ὄψεως, ἡ	het zien, aanblik
ὄψομαι	ik zal zien (fut. van ὄραω)

Π

πάθος, πάθους, τὸ	(wat iemand overkomt: πάσχω)
	1. lot, ongeluk
	2. gewaarwording, ervaring
παιδεύω	opvoeden, opleiden
παῖς, παιδός, ὁ	1. kind (zoon, dochter) 2. slaaf
πάλαι	lang geleden, vroeger, allang (bijwoord)
παλαιός	oud, van vroeger
πάλιν	weer, terug
πανταχόθεν	van alle kanten (bijwoord)
πανταχοῦ	overal (bijwoord)
πάντες, πάντων	alle(n)
παντοῖος	allerlei
πάντως	geheel en al, volkomen (bijwoord)
πάνυ	volkomen, heel, erg, zeer (bijwoord)
παρά, παρ' + gen.	van (de kant van)
+ dat.	bij
+ acc.	1. naar (bij personen)
	2. langs
	3. in strijd met
παραγγέλλω	een bericht doorgeven, aansporen, bevelen
παραγιγνομαι	komen bij
παραδίδομι	overhandigen
παραινέω + dat.	aansporen
παρακαλέω	erbij roepen, ontbieden, vermanen
παρακελεύομαι + dat.	aansporen
παρασκευάζω	klaarmaken, gereed maken
παρατίθημι	erbij leggen
παρειά, ἡ	wang
πάρειμι, inf. παρεῖναι	aanwezig zijn
παρέξω	ik zal verschaffen/bieden (fut. van παρέχω)
	het is mogelijk, het is geoorloofd
πάρεστι(ν)	verschaffen, bieden
παρέχω,	
αορ. παρέσχω	
παρθένος, ἡ	meisje
παρήμι, inf. παρεῖναι	1. voorbij laten gaan, laten schieten
	2. toelaten
παρίσταμαι + dat.	naast . . . gaan staan, bijstaan, helpen
παρόντες, οἱ	aanwezigen
πάρως (bijw.)	eerder, ervoor
πάς (παντός), πᾶσα	1. geheel
(πάσης), πᾶν	2. ieder
(παντός)	
meervoud	3. allen
πάσχω, αορ. ἔπαθον,	1. lijden, te verduren hebben
fut. πείσομαι,	2. ondervinden, ervaren
perf. πέπονθα	
πατήρ, πατρός, ὁ	vader
πάτριος	(voor)vaderlijk, traditioneel
πατρίς, πατρίδος, ἡ	vaderland
πατρις γαῖα, ἡ	vaderland
πατρώος	van de (voor)vader(en) geërfd
παύομαι + gen.	ophouden (met), stoppen
παύω	(doen) stoppen, (doen) ophouden
πεδίον, τὸ	vlakke
πεζός	te voet

πειθoμαι, + dat., aor. ἐπιθoμην	gehoorzamen, geloven	ποθεν ποῖ; ποι ποιoέω + 2 acc.	ergens vandaan waarheen? ergens heen 1. doen 2. maken iemand iets aandoen, maken tot dichter
πειθo πειράoμαι πεισομαι	overtuigen, overreden proberen 1. ik zal lijden/ondergaan (fut. van πάσχω) 2. ik zal gehoorzamen (fut. van πειθoμαι)	ποιητής, o ποικιλομήτης ποῖος; πολεμέω πολέμιος πολέμιος, o πόλεμος, o πόλις, πόλεως, ἡ	rijk aan listen hoedanig?, wat voor? oorlog voeren vijandig vijand oorlog stad 1. staat, samenleving 2. staatsvorm
πέλομαι πέλω πέμπτος πέμπω πέντε πέποιθα πέπονθα	worden, gebeuren, (blijken te) zijn worden, gebeuren, (blijken te) zijn vijfde sturen, zenden vijf (telwoord) ik vertrouw (perf. van πειθoμαι) ik heb geleden/doorstaan (perf. van πάσχω)	πολιτεία, ἡ πολίτης, o πολλάκις πολλοί, οἱ πολλῶ μάλλον πολύ/πολλῶ + compar. + superlat.	burger vaak, dikwijls de meeste(n) veel meer (bijwoord) veel verreweg schrandler, slim vindingrijk veel die veel verdragen heeft slim, vindingrijk; veel gezworven hebbend
πέπτωκα περ	ik ben gevallen (perf. van πίπτω) 1. zeer, juist, precies (versterkt/ benadrukt het voorafgaande woord) 2. (na partic.) hoewel, ook al	πολύμητις πολυμήχανος πολύς, πολλή, πολύ πολύτλας πολύτροπος	verwoesten, vernietigen om, over 1. (van plaats) om..heen 2. om, over 1. (rond)om 2. met betrekking tot zeer beroemd
πέρθω περί + gen. + dat. + acc. περικλυτός περίφρων Πηνελόπεια πέτρα/πέτρα, ἡ πεύσομαι	om, over 1. (van plaats) om..heen 2. om, over 1. (rond)om 2. met betrekking tot zeer beroemd de zeer verstandige Penelope rots ik zal vernemen/informereren/vragen (fut. van πυνθάνομαι) ik ben (van aard) (perf. van φύομαι) ergens langs/heen, op een of andere manier (bijwoord)	πολύφρων, ονος πονέω πονηρός πόνος, o	schrandler, verstandig zich inspanssen, zwoegen slecht 1. inspanning, moeite, werk 2. pijn, nood zee gaan, reizen (aor.) verschaffen, verlenen, geven 1. ver 2. vooruit, verder echtgenoot hoeveel? 1. hoe groot? (bij niet-telbaar) 2. hoeveel? (bij telbaar)
πέφυκα πη πη; πήμα, ατος, τό πίμπλημι + gen. πίνω, aor. ἔπιον πίπτω, aor. ἔπεσον πιστεύω + dat.	waarlangs?, waarheen?, hoe? leed, ellende, ongeluk vullen (met) drinken vallen 1. vertrouwen op 2. geloven trouw, betrouwbaar meeste(n), zeer vele(n) meer	πόντος, o πορεύομαι πόρον πόρρω πόσις, ιος, o πόσοι; πόσος;	schrandler, verstandig zich inspanssen, zwoegen slecht 1. inspanning, moeite, werk 2. pijn, nood zee gaan, reizen (aor.) verschaffen, verlenen, geven 1. ver 2. vooruit, verder echtgenoot hoeveel? 1. hoe groot? (bij niet-telbaar) 2. hoeveel? (bij telbaar) rivier wanneer eens, ooit, soms (of) . . . of (in een vraagzin) wie van beide(n)? = πρόσ noodlot bereiken, sterven 1. (zelfst. nw.) meesteres, heerseres 2. (bijv. nw.) machtige, eerbiedwaardige waar?
πιστός πλείστος πλείων (πλείονος)/ πλέων (πλέονος) πλέον πλέω, aor. ἔπλευσα πληγή, ἡ πλήθος, πλήθους, τό πλήν + gen. πλήρης, πλήρους + gen. πληρόω + gen. πλησίον + gen. πλησίος πλήττω πλοῖον, τό πλοῦς, o πλούσιος, (o) πλούτος, o ποδώκης, εος πόθεν;	meer (bijwoord) varen slag, klap menigte, hoeveelheid behalve vol met vullen met dichtbij dichtbij (bijv. nw.) slaan schip vaart, (zee)reis (de) rijk(e) rijkdom snelvoetig waarvandaan?	ποταμός, o πότε; ποτέ πότερον . . . ἢ πότερος; ποτί πότιμον ἐπέσπον πότνια ποῦ; που πούς, ποδός, o πράγμα, πράγματος, τό πράγματα, πραγμάτων, τά πράξις, πράξεως, ἡ πράττω, perf. ἐπέπραχα/ πέπραγα, perf. pass. ἐπέπραγμα	1. hoe groot? (bij niet-telbaar) 2. hoeveel? (bij telbaar) rivier wanneer eens, ooit, soms (of) . . . of (in een vraagzin) wie van beide(n)? = πρόσ noodlot bereiken, sterven 1. (zelfst. nw.) meesteres, heerseres 2. (bijv. nw.) machtige, eerbiedwaardige waar? 1. ergens 2. denk ik, misschien voet 1. daad 2. zaak 1. moeilijkheden 2. politiek, macht handeling, daad, onderneming handelen, doen, verrichten

εὖ πράττω	het goed maken/hebben		
πρέπει + dat.	het past, het is gepast		
πρέσβεις,	gezanten		
πρεσβέων, οἱ		ῥάδιος	gemakkelijk
πρέσβυς, πρέσβεος,	oude man	ῥαδίως	gemakkelijk, met gemak (bijwoord)
ὁ		ῥέζω, aor. ἔρεξα	1. doen, verrichten 2. offeren
πρεσβύτερος	ouder	ῥεῖα	gemakkelijk
πρίν + inf./A.c.I./	voordat	ῥέω	stromen
pers.vorm		ῥήγνυμι	breken, doorscheuren
πρίν	vroeger, tevoren (bijwoord)	ῥηϊδίως	= ῥαδίως
πρό + gen.	voor	ῥίπτω	werpen
πρὸ τούτου	voordien, daarvoor		
προβαίνω	voortgaan, naar voren gaan		
προδίδωμι	verraden, in de steek laten		
προθυμία, ἡ	bereidheid, ijver, enthousiasme		
πρόθυμος (2 uitg.)	bereidwillig, graag, enthousiast		
	(predicatief)		
πρός + gen.	van de kant van, door (bij passiva)		
+ dat.	bij		
+ acc.	naar, tegen		
πρὸς ταῦτα	met het oog hierop, in reactie hierop		
πρὸς τί;	met het oog waarop?		
πρὸς τούτοις	bovendien (lett. bij die dingen)		
προσανυδάω + acc.	toespreken, spreken tot		
προσέειπεν + acc.	hij sprak tot		
προσέρχομαι + dat.	naderen		
προσέχω τὸν νοῦν	zijn aandacht richten op, letten op		
+ dat.			
προσῆκει μοι	het past mij, het komt mij toe		
πρόσθε(ν)	1. (van plaats) aan de voorkant, van voren		
	2. (van tijd) van tevoren, vroeger		
προσπίπτω	1. neervallen voor		
	2. overvallen, aanvallen, overkomen		
προστίθηναι	toevoegen		
πρόσφημι + acc.	spreken tot		
πρόσω	voorwaarts, verder		
πρόσωπον, τό	gezicht		
πρότερον	eerder (bijwoord)		
πρότερος	eerder, vroeger (bijv.nw.)		
προτί	= πρός		
πρῶτα (μέν)	eerst (bijwoord), in de eerste plaats		
πρῶτον μὲν . . .	eerst . . . daarna		
ἔπειτα δὲ			
πρῶτον	eerst (bijwoord), in de eerste plaats, in het begin		
πρῶτος	eerste		
πυκ(1)νός	1. dicht(opeen), stevig, talrijk		
	2. schrande, slim, wijs		
πύλη, ἡ	poort		
πυνθάνομαι,	1. informeren, vragen		
aor. ἐπυθόμην,	2. vernemen		
fut. πεύσομαι			
πῦρ, πυρός, τό	vuur		
πῶς;	hoe?		
πῶς	op de een of andere manier,		
	enigszins		
		P	
		ῥάδιος	gemakkelijk
		ῥαδίως	gemakkelijk, met gemak (bijwoord)
		ῥέζω, aor. ἔρεξα	1. doen, verrichten 2. offeren
		ῥεῖα	gemakkelijk
		ῥέω	stromen
		ῥήγνυμι	breken, doorscheuren
		ῥηϊδίως	= ῥαδίως
		ῥίπτω	werpen
		Σ	
		σαόω	redden
		σαφής, σαφοῦς	duidelijk
		σέ, σε	jou, je (acc. enkelv.)
		σεαυτόν, σεαυτήν	jezelf (acc. enk.)
		σέβομαι	ontzag hebben voor, vereren
		σέθεν	= σοῦ
		σεμνός	eerbiedwaardig, indrukwekkend
		σημα, σήματος, τό	1. teken 2. graf(teken)
		σημαίνω	(door een teken) duidelijk maken, betekenen
			teken
		σημεῖον, τό	teken
		σιγάω	zwijgen, verzwijgen
		σιγή, ἡ	het zwijgen, stilte
		σίδηρος, ὁ	ijzer, ijzere voorwerp
		σίτος, ὁ (mv. τὰ σῖτα)	graan, brood, voedsel, eten
		σκεψομαι	ik zal bekijken/letten op (fut. van σκοπέω)
		σκηνή, ἡ	tent, hut
		σκιά, ἡ	schaduw, schim
		σκοπέω	bekijken, letten op
		σμερδαλέος	verselijk, verschrikkelijk
		σοί, σοι	voor jou (dat. ev.)
		σός, σή, σόν	jouw (bezit. vnv.)
		σοφία, ἡ	1. wijsheid 2. slimheid
		σοφός	1. verstandig, wijs 2. slim
		Σπαρτιάτης, ὁ	Spartaan
		σπάω	trekken
		σπείρω, aor. ἔσπειρα	zaaien
		σπένδω	plengen, een plengoffer brengen
		σπέος, τό	grot
		σπεύδω	1. zich haasten
			2. zich inspannen, streven naar
		σπονδαί, αἱ	wapenstilstand, verdrag
		σπουδαῖος	haastig, ijverig, ernstig, belangrijk
		σπουδή, ἡ	1. serieuze inspanning, moeite
			2. haast
		σπουδῆ	1. haastig, met moeite 2. met opzet
		στάδιον, τό	lengtemaat (ca. 192 m.), renbaan
		στάσις, στάσεως, ἡ	opstand, (partij)strijd
		στείχω	gaan
		στέλλομαι	op expeditie gaan, reizen
		στέλλω, aor. ἔστειλα	1. gereed maken 2. zenden
		στεναχίζω	zuchten, kreunen
		στενάχω	zuchten, kreunen
		στερίσκω + gen.	beroven van
		στέφανος, ὁ	krans
		στήλη, ἡ	zuil, grafsteen

στήθος, εος, τό	borst
στόλος, ό	expeditie, reis, tocht
στόμα, στόματος, τό	mond
στρατεία, ή	veldtocht, expeditie
στρατεύομαι	een veldtocht ondernemen
στρατεύω	een veldtocht ondernemen, optrekken
στρατηγός, ό	legeraanvoerder
στρατιά, ή	leger
στρατιώτης, ό	soldaat
στρατόπεδον, τό	legerplaats
στρατός, ό	leger
στρέφομαι	zich draaien, zich omkeren
στρέφω	draaien, wenden, keren
σύ	jij, u
συβώτης, ό	zwijnenhoeder
συγγενής, συγγενοῦς	verwant
συγγενής, συγγενοῦς, ό	de verwant, het familielid
συλλαμβάνω	1. (vast)grijpen 2. samenvatten, begrijpen
συλλέγομαι,	zich verzamelen
aor. συνελέγην	
συλλέγω	verzamelen
συμβαίνει + A.c.I.	het gebeurt dat, het geval wil dat
συβάλλω	1. bijeenbrengen 2. vergelijken, vermoeden
συμβουλευώ	raad geven, aanraden
συμμαχία, ή	bondgenootschap
σύμμαχος, ό	bondgenoot
συμφέρει	het is nuttig, het is voordelig
συμφορά, ή	1. gebeurtenis 2. ongeluk, tegenspoed
σύν + dat.	met, in gezelschap van, met behulp van
σύνειμι, inf. συνείναι	samen zijn met, omgaan met (ook seksueel)
+ dat.	
συνίημι, inf. συνίεναι	begrijpen
σύνοιδα έμαντώ	ik ben mij ervan bewust dat ik
+ partic.	
σφάλλομαι + gen.	zich vergissen in
σφάλλω, aor. έσφηλα	doen wankelen, op het verkeerde spoor zitten
σφεας	hen (= αυτούς)
σφόδρα	hevig, erg (bijwoord)
σχεδόν	1. (+ gen.) dichtbij 2. bijna
σχέτλιοσ	hardvochtig, wreed
σήςω	ik zal hebben (fut. van έχω)
σχολή, ή	vrije tijd
σώζω	redden
σώμα, σώματος, τό	lichaam
σωτήρ, σωτήρος, ό	redder
σωτηρία, ή	behoud, redding
σωφροσύνη, ή	gezond verstand, wijsheid, zelfbeheersing, ingetogenheid
σώφρων, σώφρονος	verstandig
σώω	redden

T

τάμνω, aor. έταμον	snijden
τάξις, τάξεωσ, ή	opstelling, slagorde
ταράττω	in beroering brengen, onrustig maken
τάττω	1. opstellen, ordenen 2. (in een functie) aanstellen
ταῦτα	dit, dat (onz. mv. nom. + acc.)
ταύτη	daarlangs, op die manier
τάφος, ό	graf
τάχα	snel, spoedig (bijwoord)
τάχιστος	het snelst, zeer snel
τάχος, τάχους, τό	snelheid
ταχύς, (ταχέος), ταχεΐα, ταχύ (ταχέος)	snel
... τε	en ...
... τε καί ...	en (verbindt twee woord(groep)en nauw met elkaar)
τε ... τε	... en (nauwere verbinding dan ... καί of τε ... καί)
τέθνηκα	ik ben dood (perf. van άποθνήσκω)
τείνω, aor. έτεινα	spannen, strekken
τείχος, τείχους, τό	muur (van een stad)
τεκμήριον, τό	teken, bewijs
τέκνον, τό	kind
τέκος, εος, τό	kind
τελευτάω	1. eindigen 2. sterven
τελευτή, ή	einde
τελέω, fut. τελέω	tot stand brengen, voltooiën
τέλος, τέλους, τό	1. vervulling, voltooiing 2. einde, doel 3. (als bijwoord) tenslotte
τέμνω, aor. έτεμον	snijden
τέρπομαι + gen. of dat.	genieten van, zich vermaken (met), zijn hart ophalen (aan)
τέταρτος	vierde
τέτταρες	vier (telwoord)
τεύζομαι	ik zal krijgen/treffen (fut. van τυγχάνω)
τεύχω	1. maken, vervaardigen, bouwen 2. teweegbrengen, veroorzaken
τέχνη, ή	kunst, vakbekwaamheid, vaardigheid
τήδε	hierlangs, op deze manier
τί ... ;	1. wat? 2. waarom?
τι (zonder accent)	1. iets 2. een of ander (τι staat nooit op de eerste plaats van de zin)
τίθημι, aor. έθηκα	plaatsen, (neer)zetten, (neer)leggen
+ 2 acc.	maken tot
τίκτω, aor. έτεκον	baren, ter wereld brengen, voortbrengen
τιμάω, aor. έτίμησα	eren
τιμή, ή	eer, eerbewijs
τιμωρέομαι + acc.	zich wreken op, straffen
τιμωρέω + dat.	1. helpen 2. wreken
τιμωρία, ή	1. wraak, straf 2. hulp

τίνες (gen. τίνων);	1. wie? (meervoud) 2. welk(e)? (meervoud, bijvoeglijk gebruikt)	Τρῶες, Τρώων, οἱ τυγχάνω, aor. ἔτυχον + partic. + gen.	Trojanen toevallig . . . krijgen, treffen
τίνομαι	doen boeten, zich wreken op, straffen	τύπτω	slaan
τίνω	boeten, betalen	τύραννος, ὁ	alleenheerser, tiran
τίς, τίνος;	1. wie? (zelfstandig gebruikt) 2. welk(e)? (bijvoeglijk gebruikt)	τύχη, ἡ	lot
τις (zonder accent)	1. iemand (zelfstandig) 2. een of ander(e) (bijvoeglijk) (τις staat nooit op de eerste plaats van de zin)	τώ	dualisvorm van 1. het lidwoord 'zij beiden' 2. betrekkelijk vnv.
τιτρώσκω	verwonden	Υ	
τίω	eren	ὑβρίζω	overmoedig handelen, mishandelen
τὸ μὲν . . . τὸ δέ	het een . . . het ander	ὑβρις, ὑβρεως, ἡ	overmoed, arrogantie
τόδε	dit (onz. enk. nom. + acc.)	ὑγίεια, ἡ	gezondheid
τοί	1. let wel 2. benadrukt het woord waar het achter staat 3. = σοί (bij Homerus)	ὑγιής, ὑγιούς	gezond
τοῖνον	welnu, dus	ὔδωρ, ὔδατος, τό	water
τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε	zodanig, dergelijk	ὔδες Ἀχαιῶν	zonen van de Grieken
τοιούτος, τοιαύτη, τοιούτο	dergelijk, zodanig, zo'n	υἱός, ὁ	zoon
τοιῆχος, ὁ	muur (van een gebouw)	ὔλη, ἡ	hout, bos
τόλμα, ἡ	1. durf, brutaliteit 2. onderneming, waagstuk	ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς	jullie (nom., gen., dat., acc.)
τολμάω	durven	ὑμέτερος	jullie (bezit. vnv.)
τόξον, τό	boog	ὑπάρχω	1. beginnen 2. reeds ter beschikking staan, er reeds zijn
τόπος, ὁ	plaats	ὑπέρ + gen.	1. boven 2. ter verdediging/bescherming van 3. over, wat betreft
τοσόσδε, τοσήδε, τοσόνδε	zo groot, zoveel	ὑπὲρ μοῖραν	in strijd met het lot
τοσοῦτο . . . ὅσον	zo groot/zoveel . . . als	ὑπερβάλλω	ergens overheen gaan, overtreffen
τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο	zo groot, zoveel	ὑπισχνέομαι, aor. ὑπεσχόμην	beloven
τότε	dan, toen (bijwoord)	ὑπνος, ὁ	slaap
τότε μὲν . . . τότε δέ	nu eens . . . dan weer	ὑπό, ὑπ', ὑφ' + gen. + dat. + acc.	door (toedoen van), ten gevolge van
τοῦνεκα	daarom	ὑπολαμβάνω, aor. ὑπέλαβον	onder, aan de voet van onder
τοῦτο	dit, dat (onz. enk., nom. + acc.)	ὑποπτεύω	1. antwoorden 2. opvatten, aannemen
τοῦτο μὲν . . . τοῦτο δέ	enerzijds . . . anderzijds, deels . . . deels	ὑποσχίσομαι	vermoeden, verdenken, argwaan koesteren
τραγωδία, ἡ	tragedie, treurspel	ὑστατος	ik zal beloven (fut. van ὑπισχνέομαι)
τράπεζα, ἡ	tafel	ὑστερον	achterst, laatst
τραῦμα, τραύματος, τό	wond	ὑστερος	later (bijwoord)
τραχύς (τραχέος), τραχεῖα, τραχύ (τραχέος)	rotsachtig, ruw	ὑφίσταμαι	later(e)
τρεῖς, τρία	drie (telwoord)	ὑφορβός, ὁ	beloven
τρέπομαι, aor. ἔτραπόμην, aor. pass. ἐτράπην	1. zich wenden 2. overgaan tot 3. op de vlucht slaan	ὑψηλός	zwijnenhoeder hoog
τρέπω, aor. ἔτραπον	wenden, keren	Φ	
τρέφω, aor. ἔθρεψα	1. voeden 2. opvoeden	φαίδιμος	schitterend, stralend
τρέχω, aor. ἔδραμον	rennen	Φαίηκες, ἡκων, οἱ	Phaeaken
τρία	drie (onz. nom./acc. meerv.)	φαίνομαι, aor. ἐφάνην, fut. φανοῦμαι/ φανήσομαι	verschijnen
τριάκοντα	dertig (wordt niet verbogen)	perf. πέφηνα	
τρίτος	derde	+ inf.	schijnen te
Τροίη, ἡ	Troje (land en stad)	+ partic.	blijken te
τρόπος, ὁ	wijze, manier		
Τρωαί, αἱ	Trojaanse vrouwen		

φαίνω, aor. ἔφηναι	tonen, laten zien	φυλακή, ἡ	bewaking, wacht
φάμην	ik zei (aor. van φημί)	φύλαξ, φύλακος, ὁ	wachter, bewaker
φάναι	(te) zeggen (inf. van φημί)	φυλάττομαι	oppassen voor
φανερός	goed zichtbaar, duidelijk	φυλάττω	bewaken
φάος, τό	licht	φύομαι, aor. ἔφυν	groeien, aor./perf.: (van aard) zijn
φάρμακον, τό	1. kruid	perf. πέφυκα	
	2. geneesmiddel	φύσις, φύσεως, ἡ	natuur, aard
	3. vergif	φύσει	van nature
φάσγανον, τό	zwaard	φύω	doen groeien
φασί(ν)	zij zeggen	φωνέω	stem verheffen, spreken
φάυλος	slecht	φωνή, ἡ	stem
φέρω, aor. ἤνεγκον,	1. dragen, brengen	φῶς, φωτός, τό	licht
fut. οἴσω	2. verdragen	φῶς, φωτός, ὁ	man, mens
φεύγω, aor. ἔφυγον	vluchten (voor)		
(+ acc.)			
φημί	zeggen	X	
οὐ φημι	1. nee zeggen, weigeren	χαίρε(τε)	gegroot
	2. zeggen dat niet, ontkennen	χαίρω, aor. ἐχάρην,	blij zijn
φθάνω + acc.	iemand passeren, iemand voor zijn,	fut. χαιρήσω + dat.	blij zijn met, zich verheugen over
+ partic.	eerder zijn dan	χαλεπός	lastig, moeilijk
φθέγγομαι	voor . . ., eerder . . .	χαλκός, ὁ	brons, koper
φθίνομαι	geluid geven, zijn stem laten horen	χαλκοῦς	bronzen, koperen
φθίνω	kwijnen, omkomen	χαρίζομαι	een plezier doen
	1. te gronde richten, doden (trans.)	χάρις + gen.	wegens, terwille van
	2. kwijnen, omkomen (intrans.)	χάρις, χάριτος, ἡ	1. charme, schoonheid
φθονέω + dat.	jaloers zijn op, benijden		2. gunst, dank
φθόνος, ὁ	afgunst, jaloezie	χειμών, χειμῶνος, ὁ	winter, storm
φιλέω	houden van	χεῖρ, χειρός, ἡ	hand, arm
+ inf.	ervan houden te, gewoon zijn te	(dat. mv. χερσί(ν))	
φιλία, ἡ	liefde, vriendschap	χέω, aor. ἔχε(ν)α	gieten, vergieten, storten
φίλος	1. geliefd, dierbaar	χθών, χθονός, ἡ	aarde, grond
	2. (vaak bij Hom.) mijn/jouw/zijn	χιλιοί	duizend (telwoord)
	(eigen) (bezitt. vnm.)	χλωρός	groen, vaal
φίλος, ὁ	vriend, dierbare	χολόομαι	woedend/boos worden
φιλοσοφία, ἡ	wijsbegeerte, filosofie	χόλος, ὁ	woede, toorn
φιλόσοφος, ὁ	wijsgeer, filosoof	χορός, ὁ	dans, koor
φιλότης, ητος, ἡ	vriendschap, liefde	χρῆ + inf./A.c.I.	het is nodig, het moet
φίλτατος	liefste, zeer geliefd	χρήζω + gen.	1. nodig hebben, verlangen
φοβέομαι	bang zijn (voor), vrezen		2. vragen om
φοβερός	angstaanjagend	χρῆμα, χρήματος,	zaak, ding
φόβος, ὁ	angst, vrees	τό	
φοιτάω	(geregeld) gaan, komen	χρήματα, χρημάτων,	bezit(tingen), geld
φονεύς, φονέως, ὁ	moordenaar	τά	
φονεύω	vermoorden	χρήομαι + dat.	gebruiken, omgaan met
φόνος, ὁ	moord	χρήσιμος	bruikbaar, nuttig, goed
φορέω	(regelmatig) dragen, brengen	χρηστός	goed, deugdelijk
φράζομαι	waarnemen, overwegen	χρίω	insmeren, zalven
φράζω	tonen, te kennen geven	χρόνος, ὁ	tijd
φρενές, ὦν, αἰ	geest, hart	χρυσός, ὁ	goud
(ἐνὶ) φρεσίν	in zijn/haar hart	χρυσοῦς	gouden
φρήν, φρενός, ἡ	geest, hart, verstand	χρώς, χροός, ὁ	huid, lichaam
φρονέω	verstandig zijn	χώρα, ἡ	land, streek, plaats
φρόνιμος	verstandig	χωρέω	1. gaan
φροντίζω + gen.	zich bekommeren om, bezorgd zijn		2. wijken
	voor	χωρίον, τό	plaats, terrein
φροντίς, φροντίδος,	zorg	χωρίς + gen.	apart van, zonder
ἡ		χώρος, ὁ	terrein, plaats
φυγάς, φυγάδος, ὁ	vluchteling, balling, verbannene		
φυγή, ἡ	vlucht		

Ψ

ψευδής, ψευδοῦς	leugenachtig
ψεύδομαι	liegen
ψεύδος, ψεύδους, τό	leugen
ψεύδω	bedriegen
ψυχή, ἡ	1. ziel, geest, schim 2. leven
ψυχρός	koud

Ω

ᾧδε	zo, als volgt
ᾧθέω	stoten, duwen
ᾧκα (bijw.)	snel
ᾧκός, ᾧκείη, ᾧκύ	snel
ᾧμος, ὁ	schouder
ᾧμοσα	ik heb gezworen (aor. van ᾧμνυμι)
ᾧν, οὔσα, ᾧν	zijnde (participium praesens van εἰμί zijn)
ᾧρα, ἡ	seizoen, tijd van de dag
ᾧς/ᾧς	zó

ὡς

+ conj./opt.
+ partic.
+ partic. fut.
+ superlativus
ὡς ἔπος εἰπεῖν
ὡς τάχιστα
ὡς τε
ὡς φάτο
ὡσαύτως
ὡσπερ
ὡστε + persoonsvorm
+ A.c.I./inf.
ὡφελέω + acc.
ὡφελιμος (2 uitg.)
(εἶθ' / ᾧς) ᾧφελον
+ inf.
ὡφθην

1. hoe, (zo)als
2. dat (bij werkwoorden van zeggen)
3. toen, nadat (voegwoord)
opdat, om te
overwegende dat, omdat (volgens de mening van het subject)
om te
zo . . . mogelijk
om zo te zeggen
1. zo snel mogelijk 2. zodra als (voegwoord)
(zo)als
zo sprak hij/zij
op dezelfde wijze, evenzo
zoals
1. zodat
2. zodoende, dus (leidt hoofdzin in)
zodat (drukt mogelijk gevolg uit)
helpen, een dienst bewijzen
nuttig
had ik maar, was ik maar (eig. ik had moeten) (onvervulbaar geachte wens)
ik werd gezien (aor. pass. van ᾧράω)